

VCS står i fare for å bli stengt! Mister UiT et av sine mest unike studieretninger?

sider 6-7

Studentparlamentet
i Tromsø

SKAL DU STEMME UNDER SP-VALGET?: BRYR
STUDENTENE SEG OM STUDENTPOLITIKK OG DET
KOMMENDE VALGET?

SIDE 5

NORDLYS: TIPS FOR BEDRE BILDER

SIDE 18

HOME MADE: VIL DU HA TEATER I STUA DÍ?

SIDE 22

**SJARKFESTIVALEN: VELKOMMEN OM
BORD**

SIDE 24

**SOM STUDENT FÅR DU
ALLTID RABATT
PÅ HÅLOGALAND TEATERS
EGNE FORESTILLINGER.**

SE HELE VÅRT PROGRAM PÅ WWW.HT.TR.NO

**HÅLOG
ALAND
TEATER**

LEDER

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

Why and how to vote

A guide to casting your vote in Student Parliament Elections

The life of an international student is not as easy as it may seem. I remember my second year in Tromsø, when I have learned from my supervisor that there is a free dictionary and encyclopedia available for all students. I was looking everywhere for it until I decided to go to the Norwegian version of the site. I was stunned. Before my eyes there was a completely different web page: bustling with information and resources.

Two weeks ago there appeared a note on the doors of Prestvannet Student House that the laundry will be closed for a week. We were lucky that there were also e-mails sent, because otherwise a big part of Prestvannet's inhabitants would have to choose between hand-washing and going to the campus smelly.

If the University is so open to the international students (they constitute one tenth of the student body) then the least it can do is to provide the same information in both Norwegian and English.

The Student Parliament elections are no exception. The spvalg.no page is provided in Norwegian. If you, as an international student want to vote this is probably as far as you will get. There is a three-minute-long video posted on a page that explains how to vote in Norwegian. I saw and I still was confused while voting.

To vote you go to uit.no/stemme and log yourself in with your student login and password. Then you go to Studentparlamentsvalg 2013 and click "Start stemmegivning". Then you choose your list and click on "Utfør retningen" and check the candidates that you want to vote for. Then, click on "Fortsett" and "Avgi Stemme".

"Why should you vote?" one could ask "When we are clearly not even considered as potential voters". I think that it should make you even more intent on voting: voting on people who will influence your future at the University in Tromsø. If you vote you will be able to hold them accountable for what they do to make your life as a student easier

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
AARON TESCHNER
LAYOUT@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
THOMAS BUIKEMA
FJÆRTOFT
FOTO@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
SYLWIA SMIGIEL
SPORT@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG:**
NATALIA MAZUR
ANNONSE@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 5

Fem på Campus	side 05
Financial prioritizing threatens VCS	side 06
Paradokser i Midt-Østen	side 08
Behagelig løsning for studenter – utskrift fra laptopper	side 09
Studentsamfunnsspalten	side 11

Meninger

side 11

Atter et valg!	side 11
Helt på sin plass med kvinner	side 12
Vardebrenning for et oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja	side 13
Sterkere samarbeid med arbeidslivet	side 13
The Benedict XVI Great Refusal	side 14
Has tolerance become the dictator of our times?	side 15
Feature: Dømmekraft	side 15

Sport

side 16

Dårlige unnskyldninger	side 16
I walked for 42 km and all I got was this dumpy view!	side 17
Capturing the Lights	side 18
En sport for sterke folk	side 19

Kultur

side 20

Kultur	side 20
Sangersken	side 20
StudentUka13	side 21
Teater	side 22
Teater i stua	side 22
Musikk	side 23
Hverdagsmetal	side 23
Fredagsrock	side 24
Taliban Airways	side 24
SJARKFESTIVAL: Velkommen om bord	side 24
Metal Page	side 25
CD anmeldelser	side 26
Autonomia	side 26
The Raven That Refused To Sing	side 26
Verden Er Enkel	side 26
Set The House on Fire	side 26
Schuld	side 26

Film side 27

Hitchcock	side 27
VT Spalten	side 27

Kunst side 28

Tromsø Poesifestival	side 28
Kunst på Campus	side 28

Bok side

Fia Mia	side 33
---------	---------

Spill side 33

Shock Horror!	side 33
---------------	---------

International Recipe

Kjemien Rundt Oss	side 30
-------------------	---------

Kjemien Rundt Oss

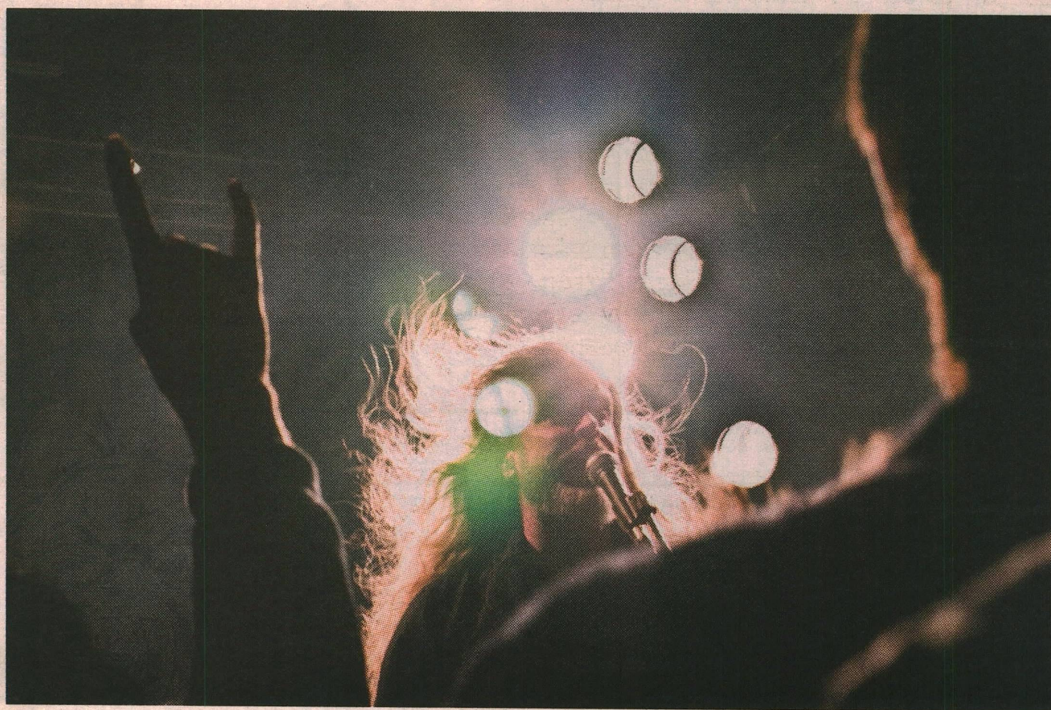
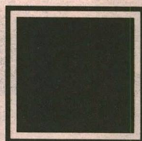
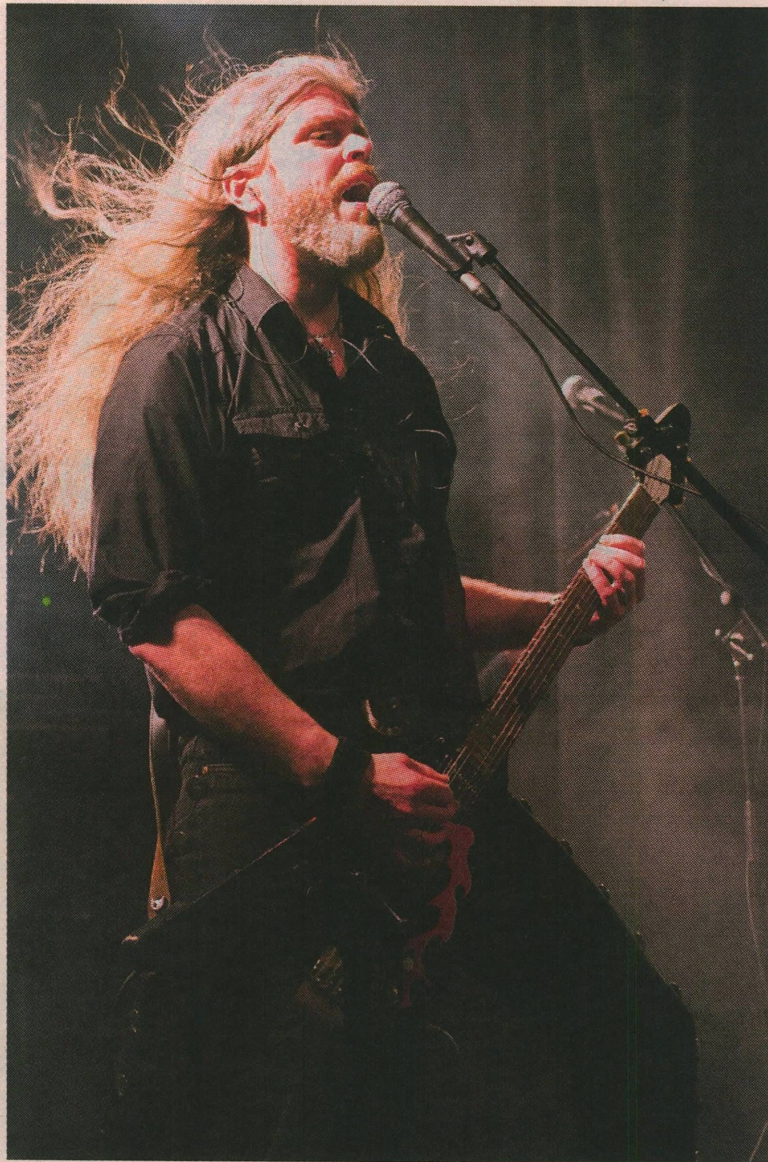
Underholdning

side 31

Back Page

side 31

Bildespesial: Black Debbaath på Driv

ALLE BILDER: OLGA SHAVRINA

Utropiafor

35 år siden

1978:

Journalister i Utropia skriver om bekymringer tilknyttet til prøveborring i nord.

10 år siden

2003:

Universitetet utlyser et nytt masterprogram i urfolkstudier.

Noen investeringer er klokere enn andre

NTNU har nå opptak til over 100 masterprogram som vil gjøre deg bedre rustet til å møte det arbeidslivet du ønsker

Søknadsfrist 15. april

Vi leter etter de gode hodene overalt
www.ntnu.no/studier/master

 NTNU
 Det skapende universitet

ILLUSTRASJON AV HA ANH TRAN

HAT

Hver måned organiserer Utopia SMUGTITT sammen med Verdensteatret Kino.

Smugtitt

Verdensteatret
 Verdensteatret Kino

Bli med!

Arrangementet er gratis for alle studenter ved UiT.

ANNO 1916
VERDENSTEATRET

K I N O

THE MASTER

The Master av Paul Thomas Anderson (*Boogie Nights*, *Magnolia* og *There Will Be Blood*) er en av filmene som vises på Verdensteatret Kino i mars.

Pustberøvende.
 Aftenposten

Urolig og gåtefullt mesterverk.
 Filmmagasinet

Mesterlig.
 VG

Se www.verdensteatret.no
 for hele månedens program.
 facebook.com/verdensteatret

Fem på campus: Skal du stemme under SP-valget?

Torje Imøy, Jur.fak, Rettsvitenskap

U: Skal du stemme under Studentparlamentsvalget?

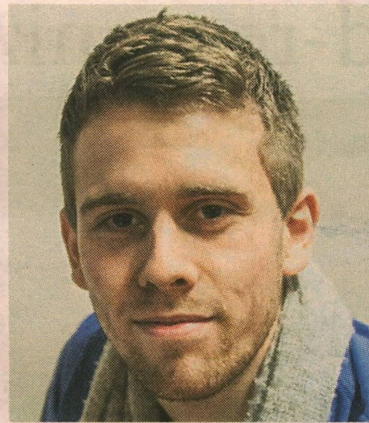
T.I. Ja, det skal jeg.

U: Hvordan fikk du vite om at det pågår valg til Studentparlamentet?

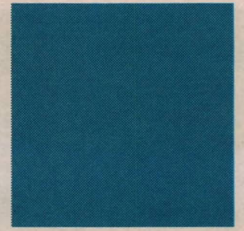
T.I.: Har noen venner som er aktive i studentpolitikken her på universitetet som har fortalt meg at det er valg.

U: Har du noen saker du brenner for, som gjør at du vil stemme som du gjør?

T.I.: For meg er studentdemokratiet viktig, og det er viktig at de som blir valgt kan gjennomføre det de lover å gjøre. For det er noen som må ha makten.

ALLE BILDER: KASIA MIKOLAJEWSKA

Felix Geisler, PhD-kandidat, Fusjon og energi

U: Skal du stemme under Studentparlamentsvalget?

F.G.: Jeg har ikke tenkt over det, og jeg tror ikke jeg har lov å stemme som PhD student.

U: Hvordan fikk du vite om at det pågår valg til Studentparlamentet?

F. Jeg har bare hørt at det skal være valg, men har ikke tenkt mer over det.

U: Har du noen saker du brenner for, som gjør at du vil stemme som du gjør?

F.G.: For meg er det viktig at Studentpar-

lamentet bryr seg mer om PhD-studentene her på universitetet. Vi faller mellom to stoler som student og ansatt. Og det er veldig lite oppfølging av nye PhD-studenter som kommer til universitet, særlig utenlandske PhD-studenter. Vi har ikke noe som ligner på et introduksjonsprogram for PhD-studenter.

Marie Berger, HSL.fak, Årsstudium i historie

U: Skal du stemme under Studentparlamentsvalget?

M.B.: Ja, det skal jeg

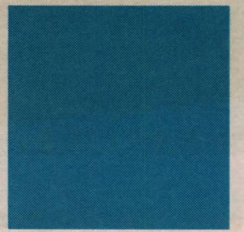
U: Hvordan fikk du vite om at det pågår valg til Studentparlamentet?

M.B.: Jeg har hørt at det skal være valg. Men jeg har ikke satt meg helt inn i det.

U: Har du noen saker du brenner for, som gjør

at du vil stemme som du gjør?

M.B.: Jeg har ikke helt oversikt over hva kandidatene og listen står for. Men det er jo viktig med et studentdemokrati her ved universitetet.

Snorre Nordmo, Jur.fak, Rettsvitenskap

U: Skal du stemme under Studentparlamentsvalget?

S.N.: Selvfølgelig!

U: Hvordan fikk du vite om at det pågår valg til Studentparlamentet?

S.N.: Du sa det nettopp.

U: Har du noen saker du brenner for, som gjør at du vil stemme som du gjør?

S.N.: Øking av sosiale tilbud på fakultetene og studentorganisasjoner. Prioriter i hovedsak sosial vekst, når jeg skal stemme. Det er derfor jeg skal stemme på sosialdemokratisk liste med en slenger til Ebru.

Sara Lupini,

Master i fred og konflikt studie, HSL.fak

U: Skal du stemme under Studentparlamentsvalget?

S.L.: Nei, det skal jeg ikke. Har ikke noe formening på hvem jeg skal stemme på.

U: Hvordan fikk du vite om at det pågår valg til Studentparlamentet?

S.L.: Jeg er ikke klar over at det er valg og jeg vet ikke hvem som stiller til valg til Studentparlamentet. Det er derfor jeg ikke skal stemme.

U: Har du noen saker du brenner for, som gjør at du vil stemme

som du gjør?

S.L.: Jeg stemte under rektorvalget, da var mulig å finne ut hva kandidatene sto for og hva de ønsket å gjøre hvis de vant. Men under Studentparlamentsvalget er det så å si ingen informasjon om hvem som stiller og hva de står for. F.eks under rektorvalget lå det en oversikt over kandidatene ute på

nettsiden til universitetet, og programmene deres. Men ingenting fra kandidatene til Studentparlamentet. Så det er vanskelig å sette seg inn i hva kandidatene ønsker å oppnå i Studentparlamentet hvis de vinner. Da er det vanskelig å finne en kandidat å stemme på når du ikke vet hva de står for.

Financial prioritizing threatens to terminate world-recognized study program at UiT

FORMER STUDENT VAIDA BRAŽIŪNAITĖ

FOTO: ROMAN LIEBE

One of the most sought-after master programs at the UiT, Visual Cultural Studies, is about to be shut down due to an inadequate budget.

MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

The Visual Cultural Studies (VCS) is a unique master's program that belongs under the Department of the Archaeology and Social Anthropology at the UiT. The program, which combines practical film work with anthropology, is attracting students from all over the world. Now the VCS is struggling with financial cuts and the threat of being closed down.

Making staff redundant

A former VCS student, Vaida Bražiūnaitė explains that recently there have been rumors that VCS should be closed down. The head of department has suggested not renewing non-fixed positions and not employing a new professor after one retires.

—Approximately one month ago, during the department meeting, it was proposed to close down Visual Cultural Studies (latest 2015),

she explains. It took everyone by surprise. If VCS is being closed down, this means that students who will be admitted to the program in 2013 will be the last students who will be able to get the degree in VCS at the UiT. This is really a pity.

Not renewing temporary positions proves that the program is not supported any longer by the department of Social Anthropology and Archaeology.

—The department seems not willing to search for solutions, politically or economically, says Bražiūnaitė. This appears very strange when VCS is one of the most successful MA programs at HSL when it comes to recruitment output and international interest. The master in Anthropology—without cameras—has hardly had any students in the last few years, and its continuation is to be evaluated next year. So closing down VCS seems a very strange step, Bražiūnaitė adds.

Not only the financial problems

Another former student, Haukur Sigurdsson, found out about the suggestion that the VCS will be closed down a couple of weeks ago. His opinion about the studies being shut down because of the low budget is clear:

That's bollocks. It's a shame to know that UiT is moving more and more towards the oil industry and away from the "soft sciences". I know that there is money; it's just a matter of where to use the money. VCS is a more expensive study than theoretical disciplines because of combining both anthropology and film. And despite other film schools in Norway having better funding per student, VCS have not been given that. Why can't UiT give that kind of funding that other film schools get in Norway?

Also Bražiūnaitė says that despite the fact that VCS is one of the most successful international MA

programs at the UiT, the department has decided to close it in order that the other two programs, Archeology, and to a certain extent Social Anthropology, could continue their lives at the University with no serious cuts.

—I wish that the department would be willing to search for alternative income for VCS, through selling films, selling film courses, renting out equipment, organizing film festivals, etc.

Why is it important to keep the VCS alive?

The VCS is a mixture of Social Anthropology and documentary filmmaking. It is unique. Sigurdsson explains that it is an especially important subject now in modern times, when our lives are becoming more and more visual.

He adds:

—It's important because it's a subject that emphasizes cross-cultural communication. It's a subject that

strives to create a dialogue between the South and the North, between the East and the West. And it does it in ways that engage people. It is not like any other dry classical disciplines.

According to Bražiūnaitė, it is the most creative of all the programs in social science and she describes the study as basically traveling around the globe while you are sitting in the class or cinema room.

—The research tools for the study—the documentaries and ethnographic films—are capable of creating new knowledge which crosses physical/geographical borders and even language barriers as visual communication becomes more accessible than written text, she explains further.

She adds:

—VCS films are a result of how we learn about each other, how we deal with social problems, and protect cultural heritage. International collaboration is crucial

for VCS development too. The prior value of our program could be compared with a library—as a temple of knowledge; while VCS is a temple of visual knowledge—a modern way to access people's minds. Visual is our future, and nobody has doubts about it.

World-wide protest not only on Facebook

A former student from Canada has created a Facebook group called "Save Visual Anthropology in Tromsø". Here you can see people from all over the world uploading pictures of themselves with which they show their support for VCS.

Gørill Nilsen, Head of the Department of Archaeology and Social Anthropology was informed about testimonies of the two students. At the beginning of the interview with Utopia she said she wished to comment on some of the factual mistakes in the student's statements:

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

—The suggestion of not renewing non-fixed positions was sanctioned by the board on the 18th of December 2012. It has been approved so to claim that it was "suggested" is wrong. Also, it was not a department meeting during which it was proposed to close down the VCS. It was a seminar for all the employees of the department. Employees are affected by changes, and protected by Norwegian law (stillingsvern) so they are our primary focus. Also, to make this clear - any decision taken will influence the future students, not the present ones.

Further, she is reacted to Bražiūnaitė's statement that shutting down the VCS took everyone by surprise:

—Perhaps the students were surprised but the staff shouldn't be. Through a number of faculty board meetings, it has been made clear that our department must reduce our activities. If you check the Case FS 25/2011, the faculty is addressing the very difficult situation at our department in details. It states that they do not believe that we can solve our diffi-

Bražiūnaitė emphasizes that this just proves how powerful and united the Visual Anthropology community is around the globe.

Sigurdsson adds:

—It's a nice surprise to see how many people, from all over the world, have ties to VCS. VCS is well-known and respected in the visual anthropology world and people are shocked to hear that it's being closed down.

What message would you send to those who want to shut down the program?

Sigurdsson says:

—Dear, Dr Jarle Aarbakke, Vice Chancellor of UiT, in Europe there are only three places where one can study Visual Anthropology and Tromsø is one of them. It is by far the most visual study program at the UiT. It is a program that is known by anthropologist all over the world. It is world famous. In the last half a year I and some of my former classmates have been invited to screen our VCS films in festivals around the world: in countries such as Vietnam, Switzerland, Romania, Russia, Estonia, etc. Having VCS in UiT's study catalog gives UiT certain status and respect that is not worth losing. Please try to find a solution for its continuation.

culties through increased income. We have to reduce the number of staff. So this is nothing new. The documents from the faculty are available online. All documents are also available on public journal.

—Bražiūnaitė further says that despite the fact that VCS is one of the most successful international MA programs at the UiT, the department decided to close it in order that the other two programs, archaeology and S.A. could survive. Of course this is far from the truth. We have many

She continues:

—We also have a big evaluation of the Social Anthropology in Norway in 2011 by the Norwegian Research Council. One of the conclusions is that the VCS master program needs a serious rethinking and its research profile is weak. And while the teaching part is important, the Department should consider how to use the limited resources for research.

—NOKUT which previously was focusing on the accreditation and control of colleges (høgskoler) is now focusing at the universities as well and VCS along with the master in archaeology are picked out at our department for a review. One of the main things they look at is how many hours-per-year should students invest in a program. And the European standard is 1500-1800 hours per year. We are not finished yet with our report from the VCS but based on our thorough resource mapping at our department, it is estimated that VCS students use more than the maximum of 1800 hours a year. So there are many elements we have to look at closer.

programs our staff is responsible for (BA ARK, MA ARK, PH.D. ARK, SOA BA, SOA MA, SOA PH.D., part of MA KOSIFF, part of MA MIS, MA HRP—to mention the programs we are most involved in). We have already done a lot of cuts and restructuring for example on archeology and Sami culture courses. We have also decided to pull out Lektorutdanningen, studieretning sosialantropologi, for example. And now we have to decide whether we are going to keep Human rights policy and practice, VCS or KOSIFF. We will have a board meeting on Monday and where we will decide on our recommendation of how to get our future activities within the financial frame. Evaluation shows that the VCS have a high use of resources (compared to the other programs). The staff investing many hours in teaching and tutoring naturally means more satisfied students. So there are a lot of good things happening at VCS but we just simply do not have the resources to continue this.

Utopia: If you cut down the external positions, will that partially solve the problem?

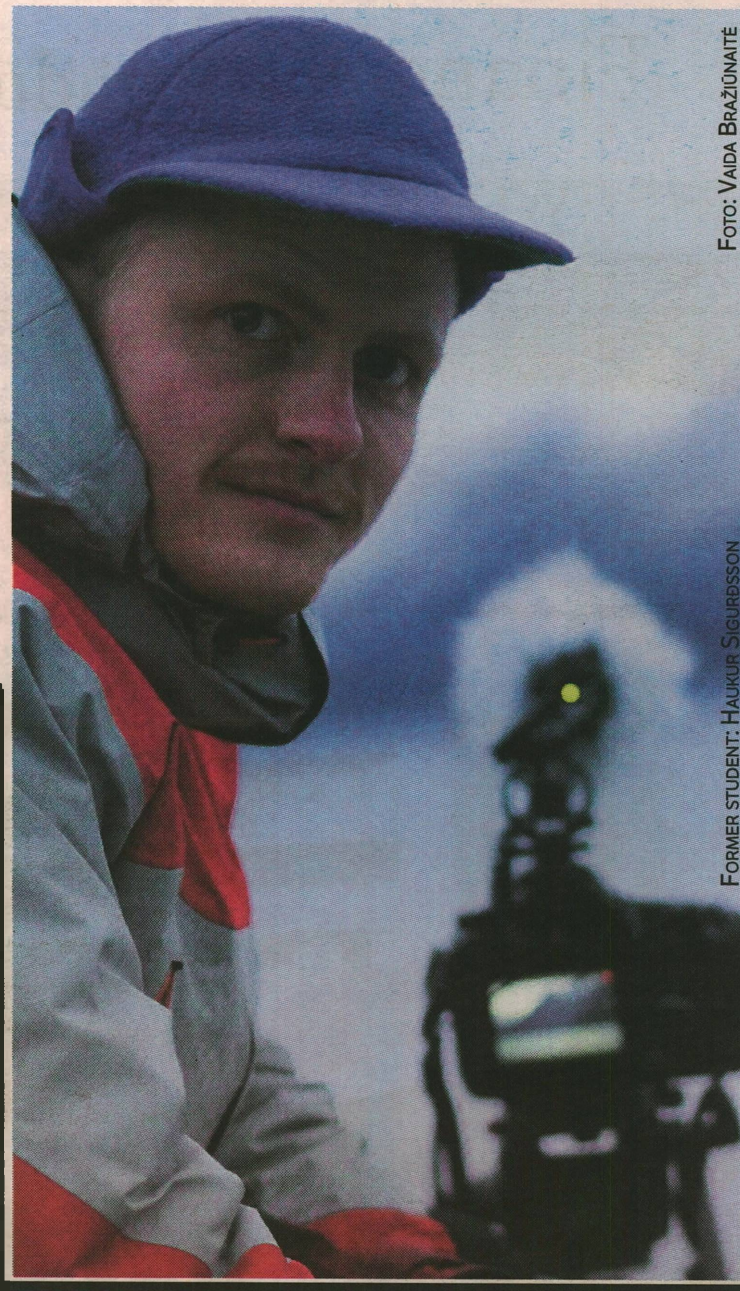

FOTO: VAIDA BRAŽIŪNAITĖ

FORMER STUDENT: HAUKUR SIGURDSSON

Nilsen: No. The expenses on our permanently employed staff are actually more than our total funding. In 2011 and 2012 we received an extra funding of 2.1 million but this will not continue. This amount reflects our current annual deficit. The money we receive is not earmarked for any particular program; we have to decide how we use the money. Basically, we earn more money per bachelor program than on master programs. From the income side—VCS is not the program with the greatest contribution moneywise. And also—they spent a lot of our resources.

Utopia: What are your criteria for voting on what program should go?

Nilsen: We have many prestigious programs as I said and if we had the money I would just keep all of them. But my job is to run this whole department with the money we get.

Utopia: What impression did the FB group make on you?

Nilsen: If I could get money for every person that posts there, it would be great. But we are in a difficult situation that nobody is happy about, least of all me. If we had 3 million kroner more every year, we could continue our current activities.

Utopia: Who makes the final decision?

Nilsen: If a master program is going to be shut down, the final decision has to be made by the university board. We are just the first step on the ladder.

Utopia: Who was the first to suggest you should cut down the program?

Nilsen: The faculty has given the department a clear instruction of getting our activities down to a level that we can afford with the money we receive. The suggestion of cutting VCS as a master program is mine, based on a thorough process of mapping resource spending and income. However, it is up to the department board to agree on this or not.

Utopia: Do you try to get extra-funding?

Nilsen: Extra external funding, for example research projects, has to come from the scientific staff themselves as they are the ones who are going to carry out the work. From the faculty we have received no signals that we can keep up hope for more money. Unfortunately, a difficult financial situation forces me and the department to suggest termination of programs which no doubt have high standards, satisfied students and a good reputation.

Paradokser i Midt-Østen

DEMONSTRASJON I EGYPT UNDER DEN ARABISKE VÅRDEN.

FOTO: RAMY RAOOF

Nok et internasjonalt seminar, og nok et viktig tema på dagsordenen ble debattert på Tromsø bibliotek og byarkiv.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

I vid forstand var temaet "Midtøsten: den arabiske våren" noe innleder Sverre Lodgaard snevret inn ved å ta for seg flere undertemaer. Blant disse var spørsmål som omhandlet Syria, Egypt, Tyrkia, Iran og Saudi-Arabia, og deres roller i forhold til verden og hverandre.

Lodgaard, seniorforsker og tidligere direktør for NUPI, er noe man kan kalle "Midt-Østen-ekspert". Han er en dyktig foredragsholder. Lodgaard begynner med

Egypt og det muslimske brorskap og forhistorien deres, via demokratisering og kvinnekamp. I tillegg deler han sine tanker om hva han tror kommer til å skje ved neste valg.

Har det vært en demokratisering, eller kun en overfladisk regimeendring i Egypt?

—Det er en tydelig demokratisering. Under Mubarak var det ingen frie valg, nå har man en folkevalgt president. Om to måneder er det parlamentsvalg, noe som er en viktig milepæl, forklarer Lodgaard.

Et mangelhodet troll

—Irans befolkning isoleres, sanksjoneres og trues med krig, forteller Lodgaard, og fortsetter med å si at Irans politiske system er et mangelhodet troll.

Han belyser atomvåpenproblematikken i Iran, og går så over til å snakke om Syria. Han sier at Assads dager er talte, men at opposisjonen også har blod på hendene. "Hvilke grunnleggende normer skal danne basisen for internasjonalt samkvem?" Spør han.

I følge Lodgaard har den arabiske våren ført til at lan-

dene mer og mer kan føre sin egen politikk, og at USA trekker seg mer og mer ut.

Dårlige økonomiske utsikter

En publikummer lurer på hvordan den økonomiske utviklingen har vært sammenlignet med den positive økonomiske veksten i Sør-Amerika og Asia.

—Det er ingenting som tyder på at Midt-Østenlandene kan vokse like mye som nevnte Asia og Sør-Amerika. Tyrkia er det landet som har kommet lengst, svarer Lodgaard. I løpet av foredraget beskriver han også Tyrkia

som et forbilde for andre land i Midt-Østen.

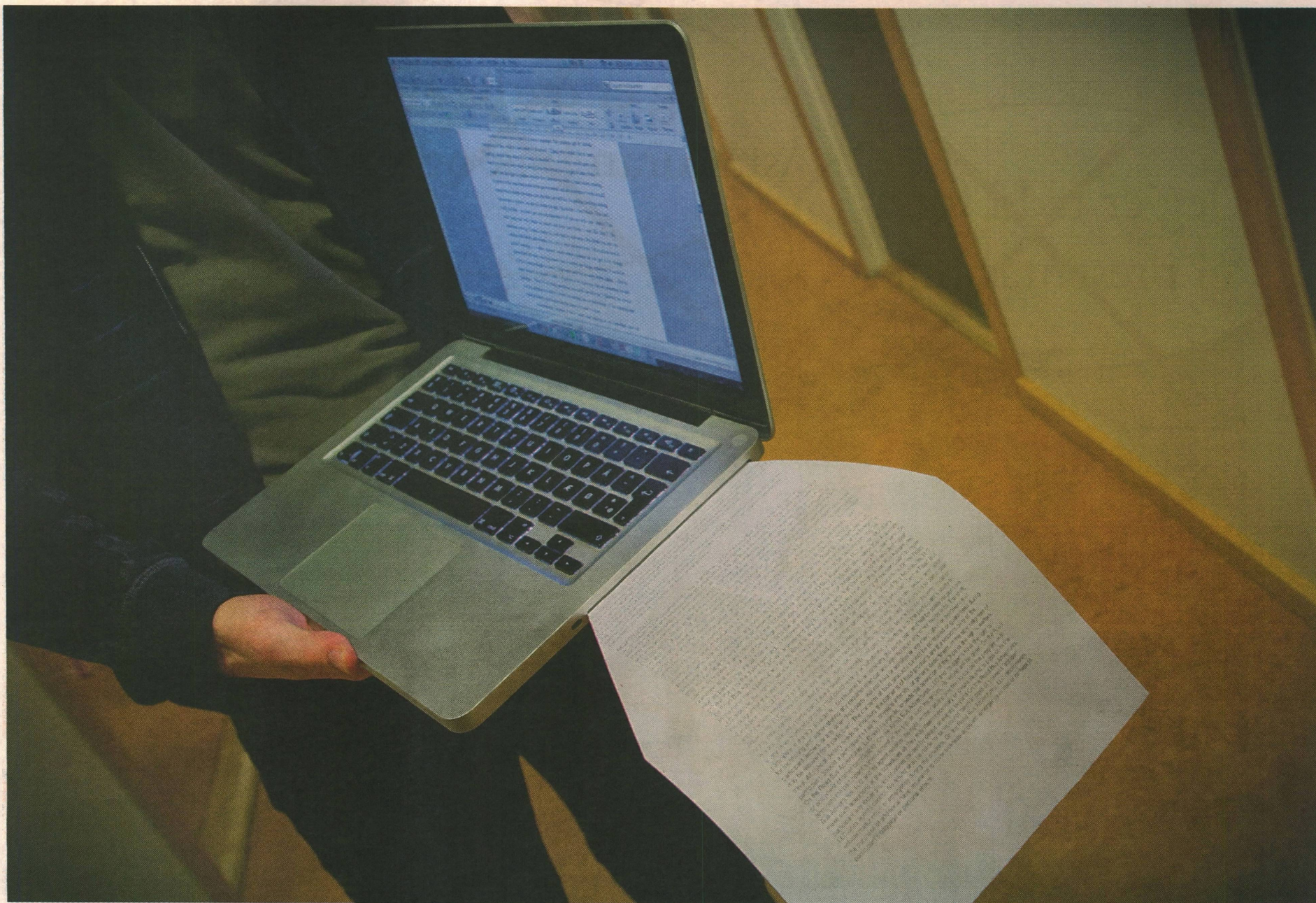
Seminaravslutning

En fruktig debatt ble holdt etter foredraget, og blant spørsmålene som ble stilt var: Hvordan stiller Saudi-Arabia seg i forhold til atomvåpenproblematikken, hvor selvstendig er Saudi-Arabia i sammenheng med USA, eller hvorfor er det så mange brudd på menneskerettighetene i den arabiske verden.

Sverre Lodgaard, er du fornøyd med oppmøtet?

—Det er veldig hyggelig å se så mange fremmøtte.

Behagelig løsning for studenter – utskrift fra laptopper

NÅ KAN MAN BRUKE LAPTOPPER FOR UTSKRIFT

FOTO: SALLY ROSENDAHL

Brukerundersøkelsen blant studentene i 2012 har vist at et av ønskene fra studentene var å ha mulighet til å skrive ut fra bærbare datamaskiner. Nå gjorde avdeling for IT dette mulig.

MAGDALÉNA BUDINOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Johanne Helene Størkersen, Senioringeniør for IT-avdeling på UiT, forteller Utopia at IT-avd har sett på en slik løsning tidligere, og de plukket opp tempoet for å få det til å skje etter å ha sett stor interesse fra studenter sin side.

—Vi ønsker å få bredest mulig kringkasting av løsningen. Det er også lagt ut på Orakelet sin side. Det er

viktig for IT-avdelingen å lytte til studentene og deres behov. Så vi håper det blir en god løsning for studentene. *Hvem er det som kan skrive ut fra laptopper og hvor?*

—Alle studenter og ansatte kan logge seg inn med sitt brukernavn og passord på mobilprint.uit.no.

Man kan hente ut sine utskriftsjobber fra alle skrivere som støtter pullprint.

For å kunne skrive ut fra bærbare maskiner må brukeren først være tilkopleet det

trådløse nettet ved UiT(eller via kabel). Størkersen forklarer at det er to mulige måter å skrive ut fra mobile enheter på: enten via webutskrift eller e-post.

Webutskrift:

Man åpner en web-browser og går inn på siden mobilprint.uit.no

Så logger brukeren inn med sitt brukernavn og passord. Da er du inne i selve løsningen, og kan laste opp det dokumentet du ønsker å skrive ut. Når brukeren har valgt

ønsket dokument klikker man på «pullprint» i samme vindu. Nå kan brukeren gå til en skriver som støtter pullprint, trekke kortet og hente jobben som vanlig.

Epostutskrift:

Dersom man ønsker å skrive ut en epost eller et vedlegg fra en epost er epostutskrift enklest å bruke. Send en epost med ønsket vedlegg til mobilprint@uit.no.

Jobben kommer nå inn på mobilprint.uit.no.

Man får opp to jobber nå; Både vedlegget og selve epostmeldingen. Man velger selv om man ønsker bare vedlegg eller vedlegg og epostmeldingen.

Blir Linux-brukere i stand til å bruke det også?

—Ja, dette er en plattformuavhengig løsning, så man kan skrive ut fra både Windows, Mac og Linux. I tillegg kan løsningen brukes fra andre mobile enheter.

Brukerveiledning finner man her:

Norsk: uit.no/startside/orakelet/frag?p_document_id=319033

Engelsk: en.uit.no/startside/orakelet/frag?p_document_id=319033

FAKTABOKS

Begrepsavklaring:

Safecom – Løsning vi bruker for å sette opp pullprint

Pullprint – Kønavn for utskrift via Safecom

Mobilprint – Løsning for å skrive ut fra mobile enheter

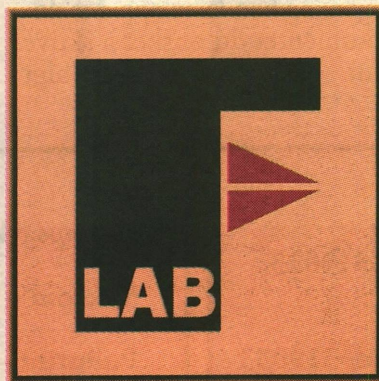

Velkommen til et gratis kurs i presentasjoner med PowerPoint

I både jobb- og student sammenheng så må du kunne stå foran et publikum og presentere. Få med deg mange tips og tricks på et gratis kurs i regi av IT-avdelingen ved UiT.

Påmelding:
futurelab@uit.no

Kurset finner sted
21.03.12
14.00-17.00

site.uit.no/futurelab

Like oss på Facebook

Studentsamfunnsspalten

Photorange, en introduksjon

BJARTE AARMO LUND
PRESIDENT, PHOTORANGE

Photorange er studentenes fotoklubb, og har eksistert på campus i mange år.

Mange har nok lagt merke til den rullerende fotoutstillingen i vandrehallen ved kaffebarren C8H10N4O2, som det er Photorange som står for.

Fotoutstillingene er en viktig del av det vi driver med i Photorange. Vi tar utgangspunkt i et stikkord, men tolker temaene veldig ulikt. Det opplever vi som en veldig spennende arbeidsform, som vi håper å

dele med flere. Når bildene blir valgt ut bidrar medlemmene i gruppa med konstruktiv kritikk (og hemningsløs skryt) av bidragene.

Mørkerommet er samlingsstedet til Photorange. Der har vi det vi trenger for å fremkalle film, (slik som man brukte før digitalkameraene kom) og lage forstørrelser etter den klassiske metoden. Her lukter det kjemi, og hyllene er fylt opp med spennende saker og ting.

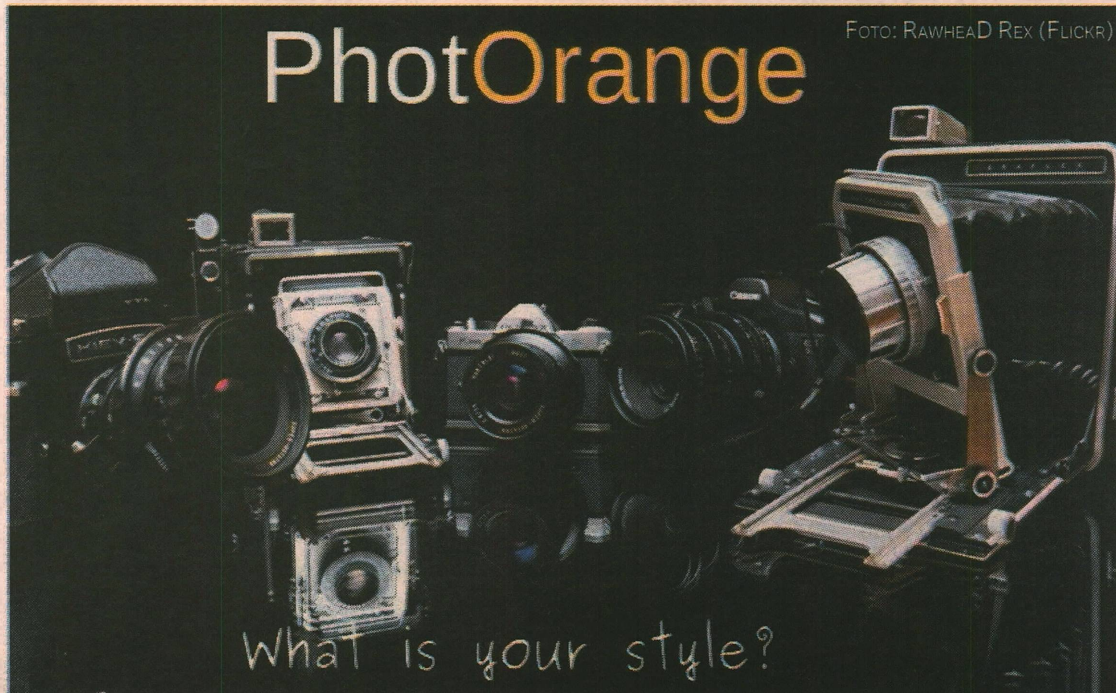
Det er noe eget å trekke seg tilbake fra studiene i en time, og stå i mørket og finne ut hvordan bildene man tok forrige uke ble. Det føles magisk når

bildet dukker opp på papiret i fremkallerbadet.

Ikke alle jobber analogt, ikke alle ser på seg selv som "skikkelige" fotografer, men til felles har vi et ønske om å jobbe med det visuelle uttrykket gjennom foto. Om det er med et kamera fra 1950 eller en mobil fra 2013, spiller ikke så stor rolle.

Utover våren vil vi arrangere kurs i mørkeromsarbeid, og workshop i fargefremkalling er også med i planene.

Vi har enda plass til flere, og vi stiller ikke krav til nivå, utstyr eller forpliktelse. Hvis du synes det virker interessant, ta kontakt på photorangeuit@gmail.com

Leserinnlegg

Atter et valg!

SVEIN HAKON HANSEN OG
AURORA MELAND
SOSIALDEMOKRATISK STUDENTLISTE

Nå er det igjen duket for det årlige valget til studentparlamentet (SP-valget, som vi liker å kalle det), her på Universitetet i Tromsø. Det går inn i rekken av flere valg som finner sted dette året. Vi har nylig fått et helt nytt rektorsteam, med Anne Husebekk i spissen, og til høsten står det om Storting og regjering. Det gjelder å holde tunga rett i munnen, eller stemmeseddelen rett i urna.

Nå er det studentpolitikken på universitetet som skal til pers

- som i fjor, står det mellom et knippe utvalg av lister man kan velge mellom. Det er ikke noe nytt at det er et engasjement for studentpolitikken på UiT, men det er likevel mange som ikke kjenner noe særlig til studentpolitikken ved universitetet, spesielt nye studenter. Dette var veldig tydelig ved fjorårets SP-valg, da det var rekordoppslutning på drøye 13%. Dette er veldig uheldig fordi studentparlamentet gjør en god og viktig jobb.

Dette har sine grunner, UiT-ledelsen har selv sagt at de "ikke åpner for kommersielle aktører og politiske organisa-

sjoner på campus". Listene er derfor ikke så synlig utenfor studentparlamentet når det ikke er valgkamp. Dette er altså ikke fordi studentpolitikkerne kun er opptatt av oppmerksomhet når de kan sanke stemmer, men fordi det dessverre er vanskelig å fremme sin studentliste eller politiske organisasjon lovlig utenfor valgkampen.

Man må for all del ikke tro at studentpolitikkerne ligger på latsiden på tross av dette. De aller fleste tar sine verv i studentparlamentet på alvor, de ønsker å gjøre det beste for studentene, universitetet og

for studentbyen Tromsø. Vi Sosialdemokratiske Studenter er ikke noe unntak. Vi har lagt et spesielt fokus på studentvelferd. Året som var hadde vi særlig fokus på psykisk helse. Det er alfa omega og ha det godt i kropp og sinn, spesielt som student med mye som skal leses, læres og presteres. Trivsel i studiehverdagen har mye å si, ikke bare for oss som liste, men for universitetet som en helhet. Det samme gjelder å ha penger nok til å kunne spise seg mett og betale husleia hele året. Da vil 11 måneders studiestipend kunne hjelpe mye, ettersom de økonomiske ressursene blir knappe for mange

studenter når eksamenstida nærmer seg.

Det bør også satses på et godt kulturtilbud for studenter slik at vi studenter kan trives enda bedre i Tromsø og nyte godt av det varierte kulturtilbudet denne byen har å tilby. Nøkkelordet er studentvelferd!

Med dette har du fått en smakebit på hva vi i Sosialdemokratisk studentliste ønsker å sette på dagsorden i året som kommer, så nå er det opp til deg som velger og student å bestemme hvor fokuset skal ligge i studieåret som kommer. Godt valg!

Den Norske Kirke

Studentprestene
University Chaplains

Tor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023

<http://uit.no/studentprest>

Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193

Leserinnelegg

Helt på sin plass med kvinner.

KARI RIPEL EIE, STINE ANDERSEN OG
MARI SILJEBRÅTEN
SOSIALDEMOKRATISK LISTE

I Utopias utgave 21.februar - 6. mars har parlamentsleder Kine Johansen et leserinnelegg på trykk hvor hun kritiserer kjønnskvoeringen i offentlige styrever og utvalg. Hun trekker frem at kjønn virker å være det eneste kriteriet for representasjon og setter spørsmålsteget ved kjønnets viktighet og relevans ved styrearbeid. Vel, det er kanskje litt mye å kreve at avtrop-

pende parlamentsleder skal se verden gjennom framtidbriller? Borgerlige og liberale kvinner har over lengre tid tatt på seg oppgaven å kritisere kjønnsrepresentasjon, det arbeid og de tiltak som gjøres på dette feltet i det norske samfunn. Ignorant og historieløst - utropstegn. Kjønnsrepresentasjon og kvotering har nemlig stor betydning for kjønnsbalanse og likestilling, og er paradoksalt nok et tiltak for at nettopp kjønn skal få mindre relevans.

Hvordan?

Med likestilling av kjønn i styrever og utvalg elimineres muligheten til å påpeke at resultat kan være et produkt av kjønnspektiv eller overvekt av et kjønn, uansett retning. Hvor ofte har man ikke hørt uttrykk som «gutteklubben grei» eller «syklubben»? For Johansens skyld - den førstnevnte viser til et mannsdominert miljø, den sistnevnte til et lignende, men av det mer feminine slag.

Det politiske landskapet i det

arme fedrelandet preges i dag av sterke kvinnelige partiledere. Kontrasten er historisk sett stor, kanskje mener Johansen at dette har kommet av seg selv? Kvinner er også ledere i parti uten tradisjon for kjønnskvoering. Tenk så rart! Dette kan vel aldri i verden påstås å være et resultat av de kjønsmessige endringer samfunnet ellers har gjennomgått?

De facto er at det er langt mellom kvinnene i toppen. Mellom hver sterk kvinne står det linet opp med sterke menn.

Sterke menn som, grunnet at de er nettopp «menn», med stor sannsynlighet, ikke vil evne å tilføre de betraktninger kvinner vil kunne. Et fravær av kvinner i for eksempel et styrever vil man derfor kunne påstå at, igjen - med stor sannsynlighet, vil mangle noe vesentlig i sitt arbeid.

Så kjære avtroppende parlamentsleder, ikke glem kjønnspektivet, og ikke ta det for gitt at det vil være ivaretatt uten tiltak som er til for å faktisk sikre at det finnes.

UiO : Universitetet i Oslo

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50-70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompetanse. Har du en BA-grad innen samfunnsvitenskap og kan tenke deg en relevant jobb innen helseadministrasjon og -økonomi, søk på:

Health Economics, Policy and Management (master 2 år)

eller nytt fra høsten 2013:

European Master in Health Economics and Management (master 2 år)

For mer informasjon se: <http://www.med.uio.no/helsam/studier/programmer/#to-aarig-master>

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. april

Mer info: www.unis.no

UNIS
The University Centre in Svalbard

"ADELSTEEN NORMANN: SOMMERNATT I LOFOTEN, 1882." CAN BE SEEN IN THE PERMANENT COLLECTION OF THE NORDNORSK KUNSTMUSEUM IN TROMSØ

PHOTOMANIPULATION BY JOSHUA HANGER

Vardebrenning for et oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja

MAGNUS STORVOLL STRØMSETH
LEDER I TROMSØ NATUR OG UNGDOM

23. februar arrangerte folkeaksjonen for et oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja, Naturvernforbundet og Natur og Ungdom vardebrenninger på 80 steder i hele Norge i tillegg til at det ble arrangert i København, Tyskland og Nigeria. Alt dette for å markere en sterk motstand mot petroleumsaktivitet i de meget sårbare områdene utenfor nordlandskysten.

Å tenne en varde er et gam-

melt symbol på at fare er på ferde. Vi vil varsle at det igjen snakkes om å åpne de verdifulle havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja for oljevirkosomhet. Natur og Ungdom og våre støttespillere krever en fortsatt oljefri fremtid for havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja. I Oslo var det bråkeorkester med flere hundre oppmøtte utenfor Stortinget, I Bodø var det 170 stykker i fakkeltog og i Harstad var appeller og varde på Gangsåstoppen. I Tromsø markerte vi motstand med en markering på Stortorget med appeller fra NU, folkeaksjo-

nen, Davvin og flere partier som er enig med oss i saken, vi hadde også Vilde-Alida fra musikklinja på Kongsbakken som spilte sangen "Fremtida e vårres" av Dag Kajander. På torget var det en symbolsk flamme, mens det samtidig ble tent en større varde på Nordfjellet. Til tross for det litt dårlige været var det rundt 150 stykker som hadde møtt opp for å vise sin motstand.

Da arbeiderpartiets programkomité gikk inn for konsekvensutredning av områdene for en måned siden, blusset saken for alvor opp igjen. I løpet

av noen døgn hadde flere tusen personer skrevet seg opp på underskriftskampanjen #Ungdomsopprør og det kom sterke reaksjoner fra miljøbevegelsen og andre partier, til og med AUF reagerte mot programkomitéens innstilling.

På markeringen ble det sagt at å bore etter olje i de mest sårbare områdene vi har er en genuint idiotisk idé, dette er jeg så enig i. Hvorfor skal vi risikere å tape verdens siste levedyktige torskestamme, masse fisk, sjøfugl og sjøpattedyr og ikke minst de to største næringene i regionen, fiskeri og turistliv? Til sammen

har disse næringene rundt 6500 arbeidsplasser, mange av disse vil gå tapt om det åpnes for oljeboring, ingen har vel lyst til å dra til Henningsvær for å se på oljerigger? På den meget smale sokkelen er det ikke plass til alle, oljeindustrien får holde seg unna.

Vi har vunnet denne kampen 4 ganger før, I 2001 sørget miljøbevegelsen for at leterigger på vei til Lofoten måtte snu, og senest 11. Mars 2011 kom forvaltningsplanen som frarådet leting i områdene. Vi skal vinne igjen. Lofoten, Vesterålen og Senja får de aldri.

Leserinnlegg

Sterkere samarbeid med arbeidslivet!

AV ERLEND SVARDAL BØE,
1.PLASS MODERAT LISTE
OG DANIEL SØRDAHL,
TIDLIGERE LEDE AV STUDENTPARLAMENTET

Universitetet i Tromsø må være en aktiv og initiativrik pådriver for å skape nye samarbeid og kontakter med arbeidslivet. Dette er viktig ettersom det gir studentene en unik innsikt i hvordan arbeidslivet fungerer,

og hvilke jobbmuligheter som venter etter endt utdanning. Moderat Liste ønsker en sterkere tilstedeværelse av arbeidslivet på universitetet, og en sterkere tilstedeværelse av studenter ute i arbeidslivet. Moderat liste er opptatt av tidlig rekruttering til arbeidslivet, gode samarbeid og mangfoldige kontakter i arbeidslivet er derfor en forutsetning for dette. Den teoretiske biten av universitetet er viktig,

men den praktiske biten er like viktig. Om Moderat liste får din tillit ved Studentparlamentsvalget, vil vi jobbe hardt for å få gjennomslag for følgende punkter.

1. At studentene skal få bedre tilrettelegging slik at de kan skrive oppgaver i samarbeid med næringslivet. Dette gir en god og direkte kontakt mellom student og arbeidsliv.

2. Styrke internship-ordningen, samt flere, bedre og mer tilgjengelige graduate- og traineeprogrammer.

3. Få mer fokus på viktigheten av studentbedrifter. Mer informasjon om etablering og drift av studentbedrifter er derfor viktig.

4. Koble studier til næringslivet

i sterkere grad slik at studentene får bedre oversikt over fremtidige jobbmuligheter.

5. Få inn flere fagfolk fra arbeidslivet inn i undervisningen slik at studentene får et bredt teoretisk og praktisk perspektiv.

Moderat Liste er opptatt av et fremtidsrettet universitet!

THE BENEDICT XVI GREAT REFUSAL

ILLUSTRASJON: NATALIA MAZUR

*"When some among them I had recognized,
I looked, and I beheld the shade of him
Who made through cowardice the great refusal"*
(Divine Comedy, Inferno III: 57-60)

SARA LUPINI
SARALUPINI@GMAIL.COM

Even in the long history of the church, the cases of papal resignation have been very few. A dozen cases, including a few made famous over the centuries, which have always been of guilt and merit of lugging a long line of controversy and, on some extent, outrage, as you can read in the words of Dante, who describes the "Great Refusal" of Celestine V (1294 A.D.) as an act of cowardice. If we define the utterances of the Poet as the offspring of a historical contingency then how do we assess the interpretations bouncing everywhere in the media about the decision taken by Benedict XVI?

The resignation of Joseph Ratzinger have certainly taken aback most people, more or less devoted to

the Roman Catholic religion. Resignation means the voluntary giving up of office for a just cause, but here we are talking about the papacy, which is supposed to be a supreme representative office for the Church and the Catholic community all over the world. It is highly comprehensible that such an unexpected behavior while perturbing and generating dismay among devotees, will also allow conspiracy theory supporters to give free rein to their "behindological" hypothesis.

Vaticanleaks, Bilderberg and the End of the world

On this extent, both Italian and International news agencies reported rumors suggesting different options regarding the real motivations behind the Pope's decision:

Vaticanleaks - The resignation is a sort of exit strategy orchestrated by some top brass of the Roman Church in order to divert the attention of public opinion from internal scandal that are shacking the Church from the basement, representing a threat to the whole political establishment of the Vatican State.

Bilderberg - The new world order that the Bilderberg Group has decided to put in place need to be hand and glove with the Roman Church, the new Pope as a key figure has to be designed among the ones who support the Bilderberg vision of the world power dynamics.

Malachia prophecy - A post-maya prophecy about the last Pope who, is written, will arrive after Benedict to see the decline of the Roman world as we know it, someone interpreted the prophecy as the end of the Roman Church supremacy in favor of an uprising of the human conscience and atheism, while others aim directly for the end of the world, in the

most catastrophic of meanings.

A Pope may freely give up what he has freely accepted.

From the point of view of one touched by Faith, however, the Pope resignation should be an exceptional step, permitted only under the most serious circumstances, which Benedict addresses directly: «in order to govern the barque of Saint Peter and proclaim the Gospel, both strength of mind and body are necessary, strength which in the last few months, has deteriorated in me to the extent that I have had to recognize my incapacity to adequately fulfill the ministry entrusted to me». This opened up a space for discussing for instance the firm belief that the Pope is joined to the universal Church by a spiritual bond, similar to the one of marriage.

For theologians it was already clear, that the Pope is neither Christ nor his deputy, but the bishop of Rome, the Successor of Peter in his role as leader of the Church.

The Papacy is not a sacrament that marks you forever, is an office, a task, to "comfort the brethren", furthermore a resigned pope loses his jurisdictional power, but not his priestly power. Anyways, the Holy Trinity will probably assist the Father Cardinal in electing a new Supreme Pontiff. «With regard to myself,» wrote Benedict «I wish to also devotedly serve the Holy Church of God in the future through a life dedicated to prayer.»

"The Church belongs to Christ, why be afraid?"

Waiting to see what the future holds and who will be appointed to lead the Church with the next puff of white smoke, the majority of believers stopped and reflected on the deeper meaning of this resignation. According to many, it has been a radical change, a pinch of modern consciousness by a Pope who was always called conservative and above all a lesson in humility. The Church reminds those who do not agree that forgiveness is one of the core features of being catholic.

Kommentar

Has tolerance become the dictator of our times?

PIOTR MAZUR
KP.MAZUR@ONET.EU

Everyone says they are tolerant. It's one of the few things people agree on nowadays. But, I have heard many times, that it has gone too far, as if it could be rationed. Isn't one of the main ideas of tolerance its infinity? Is the sheer fact that it never ends, that we need to tolerate everyone, even if their opinions are opposite to ours? What about the intolerant people then? Do we tolerate them? And why exactly have they become intolerant?

Often people say that tolerance is a freedom. And it really is — tolerance is saying "I don't agree with you, but you have every right to say and do what you think is right". But should it only be granted to people who deserve it? For example, nobody tolerates Breivik's opinions, and

many people stopped tolerating the nationalistic ideas at all after his attacks. But is it not intolerant of them? Is the fact that they do not take the nationalists opinions into consideration anymore not simply wrong? Does it not lead into discrimination?

The same goes for gay issues: in some countries, e.g. Russia, admitting publicly that you're gay is punishable. In Norway, however, saying that you hate gays would lead to a punishment. And yet Norway is considered a tolerant country, whereas Russia isn't. Is it because we believe (or, know?) that being gay is right and hating them is wrong? Is tolerance just accepting opinions that fit into our moral universe then?

By saying there is "too much" tolerance—e.g. in Poland, where one member of the Parliament said about another, the only transgender MP in Europe, that

having her there was a bit too much for the Polish people—are we not saying that we would do without tolerance at all? If it's not the goal itself, what is? Can it ever be redundant? I don't think so, as I believe it IS the goal.

There are certain limits though. People often say that people's opinions must not insult other people. I believe tolerance is absolutely necessary, as long as it does not put people in immediate danger. If we always tried to avoid offending even one person, the development and progress of the world would be unjustly limited, I believe; there always will be someone who will be offended. The problem begins when we're talking about insulting large groups of people rather than individuals. What then? What if we say Islam is a pointless religion? Remember what happened after Jylland-Posten published the Muhammad cartoons? Some Muslims attacked

embassies, many people were injured. On the other hand, was it necessary to publish the cartoons, as they were obviously offensive to many people? Why not though? If you didn't, wouldn't it be self-censorship?

In many countries we had a "zero tolerance" policy—whether it came to racism, violence in schools, or discrimination. In this context, tolerance is portrayed as the soft option. Often we can hear the phrase "passive tolerance," describing the act of non-judgmental response—or, actually, the lack of it. By describing accepting the Uganda anti-gay bill as "passively tolerant," we accept it, and accept that many people will suffer; does it make us people who accept that the moral standard is different in some African countries? We believe (or, again, know, as it has been proven) that homosexuality is no illness, why should we not respond then?

Why did the governments not take any serious actions against it? Many people would suffer as the result of the Ugandan government's intolerance and the Western countries decided to do almost nothing against it, i.e. "passively tolerate" it.

Imagine if there were no tolerance in the world. Now look around. The world simply is a better place with it, and individual people are free to express who they are. You have the right to do what you want in life, and there should be no-one stopping you. However, one person's freedom ends when another one's begins—if it means preventing other people from being who they want to be, it should be allowed under no circumstances. And it's something we all should remember.

Feature

Dømmekraft

IDA BING
IDABING@HOTMAIL.COM

Jeg går inn på bussen en onsdag ettermiddag. Det har enda ikke rukket å bli rushtid, så det er fortsatt gode muligheter for å komme seg inn uten å ufrivillig lukte på andres svette, eller komme til skade for å få en fremmed jentes lange hår i munnen. Jeg smiler fornøyd med meg selv og setter opp volumet på iPhonen. Det er en deilig følelse å komme inn i den varme bussen etter å ha hakket tenner på stoppet og forbannet livet fordi du glemte hanskene igjen hjemme, og at du har så mange snusbokser og nøkkelknipper i lommene at hånda svulmer opp i kulden og ikke får plass. Lufta som treffer meg idet jeg stiger på er absolutt varm, og klam, men den er også ekkel. Vi snakker ikke om vanlig svettelukt. Eller svetten fra små barn som spiller hjørnefotball i gymmen (den er rar forresten). Her snakker vi gammel luft, type gammelmannsånne meets den lufta som siver ut når du åpner skinkepakken fra First Price. Jeg begynner resolutt å se rundt i alle retninger, delvis for å finne en plass, delvis for å lokalisere hvor denne eimen kommer fra. Kan umulig være fra selve bussen, her er menneskelige kroppsvæsker

og verre ting involvert.

Mitt flakkende blikk stopper opp ved vindusplassen på høyre side, tredje rad, innerste sete. Det sitter ingen ved siden av han, som jeg dog raskt konkludere med er en ypperst fremragende beslutning fra samtlige i bussen. Jeg tror det kommer derfra. På hodet hans ligger askegrått hår med samme fasong som en papegøyes fjærkam; her finnes ingen tegn på sirlig utforming av en bestemt frisyre. Hårene lever sitt eget liv og det ligner på en kornåker som er traumatisert av vindens herjing — kaos. Det er glansfullt, men selv jeg, fra min posisjon lenger bak i bussen, kan se at dette ikke skyldes noen avanserte produkter, snarere tvert imot har et gammalt fertlager lagt seg som snerk rundt de tynne, grå hårene hans. Fra den frydefulle hodepnyden vandrer blikket mitt nedover ansiktet. Det er nesten gråmelert og jeg ser få tegn til noen form for roser i kinnene. Han gaper som en torsk på land. Jeg skimter et sett gule tenner, hvor den ene fortannen er knukket tvert av. Så kommer jeg på det; Jeg har møtt han før.

Denne mannen, la oss kalle han Isak, har en grunnleggende tanke. Hvert menneske han møter er

ikke hans verste fiende, men hans beste venn. En han kan fortelle alt til. Og det gjør han også. I buståka fra Planetariet og ned mot sentrum florerer det av milepæler fra Isaks liv. Han forteller entusiastisk med glitrende grå øyne, om hvordan han har møtt mennesker som gjorde inntrykk på han, hva som skjedde da han tok seg en tur på Rimi i forgårs, og hvilke problemer som fyller hans okkuperte og ultraaktive sinn. Han gestikulerer med tynne, hengslete hender, smatter oppglødd og viser usjenert fram sine gule negler med tydelige brune tobakkspreg. For en mann! Han øser på av livserfaring og selvironi. Han er rene kunnskapsportalen for enhver tilhører.

Men Isak har ingen tilhørere. Ingen samtalepartnere. Folk vrir seg diskret, og udiskret, ut av hans synsvinkel og retter oppgitt blikket mot hverandre. De skjemmes av det ubarberte ansiktet og lukten som siger ut av det. De blir brydd av den gamles søken etter mottagelige tilhørere. De ser ned på han, forderves og nikikker ned på mobilene sine i håp om at Isak vil fjerne sine ville øyne og gule kjeft fra nettopp dem. Og hvordan vet jeg dette? Hvordan kan jeg være så sikker på at menneskeheten er såpass ussel at ingen gidder å høre på

hva han har å si? Fordi jeg er en av dem. Jeg har selv tenkt at Isak er en tomsing som bor ute og snakker som han befinner seg i tidens heftigste feber. Han holder en forrykende forestilling for en tom sal. Replikkene som han rister av seg i et imponerende tempo er uten sammenheng. Jeg snapper opp ord som "krigen", "en god venn av meg", "da jeg var ung" og andre eksplosjonsuttrykk som får en hver til å tenke at dette er en mann som har opplevd mye. Men for hvilken pris? Han sitter igjen på et fillete podie og øser på med morkne livshistorier. Hadde Isak vært en ung, kjekk fyr på en lørdagskveld, med en pils i hånda og gnistrende øyne, er jeg helt sikker på at jeg hadde sittet pal og hørt på hans historier. Uansett hvor usammenhengende de enn måtte være. Men fordi Isak er en gammel, stinkende gråkar med tydelige preg av et røft liv med mangel på sanitære forhold (i alle fall i de seneste år), forsvinner all medmenneskelighet i meg. Jeg prøvde en gang å høre på hva han hadde å si. Det var i Storgata, en gang jeg måtte sette meg ned på en benk og vente på en buss som aldri kom. På den benken satt bare Isak og jeg, men jeg flyttet meg instinktivt etter å ha mottatt deler av hans frynsete monolog, hans stadige forflytning mot min side

av benken og tre små spyttedråper som traff mine blanke skotupper.

Kanskje trenger Isak hjelp. Kanskje trenger han medisiner for å komme seg gjennom hverdagen. Kanskje han til og med skulle vært innlagt på et psykiatrisk sykehus. Der kunne noen profesjonelle vaske han ren, gitt han den omsorgen han trengte og hatt samtaler som hadde hjulpet den gamle mannen. Eller så er Isak den største taler denne byen har sett. Kanskje han bare trenger hjelp til å sortere sine usammenhengende historier, fra start til slutt, og skrevet de ned for å få en bedre struktur på det hele. Kanskje lengter han intenst etter at noen, bare et lite menneske, skal si; "Men Isak, hvordan var det egentlig der ute i felten, hvor du hadde kjøpt en gammel flaske med italiensk rødvin på Rimi for en norsk femmer, som du fant i rennesteinen i Agadir, med stor hjelp fra et villsvin som het Bernt Heltner, en sommerdag i -74, hvor du fikk solstikk og måtte gå med hjelm resten av høsten? Assen løste du liksom det?"

Jeg aner ikke. Fikk aldri spurt. Og tror ingen andre kommer til å gjøre det heller. Synd — for det der høres ut som en jævla forrykende god historie.

Dårlige unnskyldninger

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJERTOFT

Jeg kan ikke trene fordi jeg har dårlig råd, for mye skolearbeid, jeg er for trøtt – hvis du har hørt deg selv si dette, er denne artikkelen for deg.

SYLWIA SMIGIEL
SPORT@UTROPIA.NO

Jeg har ikke penger

Hvis du vil gå ned i vekt, bli sterkere eller øke spensten din, kan du begynne nå med en gang. En tilnærmet tom bankkonto er ikke et problem. Du kan ganske lett finne forskjellige kurs som tilbyr gratistreninger, sportsentre som tilbyr gratis prøvetimer eller har tilbudskampanjer man kan spare penger på. Hvis du simpelthen har lyst til å trene, så vil du kunne finne en løsning. Det viktigste er å ha lyst til å gjøre noe. Selv om du ikke har penger, kan du finne dine gamle joggesko og treningsklær og ta deg en løpetur. Har du ikke treningssko? Ikke noe problem! Du trenger for eksempel ikke sko for å trene yoga, og man kan finne mange forskjellige øvelser på internett som man kan gjøre hjemme. På denne måten kan du for eksempel trene yoga, aerobic, eller zumba, og du kan trene bestemte muskelgrupper som mage eller rumpe. Du trenger ikke trenedyklær, de beste skoene, personlig trener, eller lignende, du må simpelthen kun ha lyst til å trene.

Jeg liker ikke å løpe og treningssentre er kjedelige

Man trenger ikke like all slags forskjellig sport. Liker du ikke å trene alene? Ikke noe problem. Du kan prøve basketball, fotball, tennis eller badminton. Hvis du ikke liker konkurransesport, er kanskje yoga og pilates noe for deg. Liker du noe med litt raskere tempo med mange repetisjoner så er kanskje zumba, dansing, eller klatring noe for deg. Liker du best å trene alene? Da er kanskje skigåing eller løping for deg. Du kan gjøre det alene i fjellet uten mye folk rundt deg. Føler du at vanlig trening er kjedelig for deg, og du liker å kjenne adrenalin, kan du for eksempel prøve kitesurfing. Ikke fortvil - det finnes en sport som er perfekt for akkurat deg og kan gi deg glede samtidig som den får deg i form.

Jeg har ikke trent på flere år, jeg har blitt for gammel

Fauja Singh begynte å løpe da han var 89 år gammel. Hans kone og sønn hadde omkommet i en storm, og han var sterkt deprimert. Han flyttet fra India til sin andre sønn i London, og det var

der Fauja Singh i år 2000 løp sitt første maraton. Senere har han løpt ytterligere åtte maratoner, og han har uttalt at løpingen forandret livet hans. Han løp sin siste konkurranse, en distanse på 10 kilometer, i år, og dette i en alder av 101 år gammel! Denne historien er det beste beviset for at det aldri er for sent å begynne å løpe eller trene.

Jeg kan ikke trene, kneet mitt gjør vondt

Noen mennesker har ikke bein, men får likevel OL-medaljer. Man trenger ikke løpe 20 kilometer med en ryggsekk full av stein hver dag, men hvis du har problemer med knærne er nok ikke jogging eller tunge markløft det beste for deg å drive med. Da kan svømming være et godt alternativ for deg. Det som er viktig er at sport kan hjelpe deg med dine helseproblemer. Hvis du har en kontorjobb og stort sett tilbringer arbeidstiden din ved et skrivebord, kan yoga hjelpe deg med å forebygge ryggsmarter. Hvis du har helseproblemer kan du spørre legen din hvilken sport som vil være bra for deg å trene, og hva du bør holde deg unna.

Leger anbefaler fysisk aktivitet fordi det både fremmer fysisk og psykisk helse.

Jeg har ikke tid til å trene

Mangel på tid er en av de vanligste unnskyldningene man kan høre. Kan du lene deg tilbake og svare ærlig på hvor mye tid du har kastet bort den siste uken? Nesten alle mennesker trenger å slappe av og ligge på sofaen etter jobb eller skole, men hvis du tilbringe flere timer hver dag på å se på TV, spille playstation eller surfe på internett, bør dette gi deg grunn til å tenke deg om. Du kan slå av datamaskinen og bruke en time i uken på å svømme eller spille squash med din bestevenn. Hvis du sjelden bruker datamaskinen eller sjelden ser på TV fordi du har så mange oppgaver, kan du ta deg en time for deg selv og slappe av ved bassenget eller ta en yoga-time.

Jeg er deprimert

Hvis dette gjelder deg, er det bare å hive seg rundt og trene. Fysisk aktivitet har en gunstig effekt på kropp og sjel. Sport hjelper i behandlingen av forskjellige

mentale lidelser. Det har lenge vært kjent at idrett hever nivået av endorfiner i kroppen, holder humøret oppe, og lindrer stress. De beste aktivitetene deprimerte kan drive med er jogging, dans, og svømming.

Jeg kan ikke trene alene

Hvis du er en av dem som trener etter instruksjonsvideoer på internett eller TV, og må gi deg etter 5 minutter fordi du blir sliten, ikke fortvil. Du er ikke alene. Mange mennesker har det samme problemet. Løsningen er enkel. Du kan melde deg på aerobic timer. Hvis man er flere som trener sammen under veiledning av en instruktør, kan dette gi god motivasjon for å trene. Du kan også bli med på et volleyballag eller et fotballag etc. Et godt alternativ for deg kan også være å lage avtaler hvor du trener sammen med venner. Man kan møtes og gå på skitur, spille tennis, svømme, eller klatre sammen i klatreveggen. Det viktigste er at man holder avtalene. Husk også at hvis du har hatt en hard dag på skolen eller jobb, så er det bedre å slappe ved bassengkanten enn å spise en stor kake.

I walked for 42 km and all I got was this dumpy view!

FOTO: OLGA KOULIKOVA

“Why do you go to the mountains?” - It is the essential and existential question that all the “fjellfolk” are so often addressed, and the one that they never ask themselves.

OLGA KOULIKOVA
GAERLACH@GMAIL.COM

This question is in fact as strange as “why do you live?”, or “for what reason do you breath?”. But still – the most obvious answer that comes to your mind is “we are going for a tremendous view” ... But they don’t “show” the mountains every time, you know!

So, let’s start from the very beginning - TSI Fjellgruppa had been planning to make a 4-day trip (22nd-25th of February) to Indre Troms since January, and when the weather forecast for the planned day started to seem ‘not very cheerful,’ it was so hard to say “no” after all the preparations. So 13 reckless (or stupid) students (including the organizers) were still heading for the trip on the 20th of February, despite the snowstorm and rain promised by the forecast. Unfortunately (or luckily for him) one of the group members fell ill just before the trip and a joyful band of 12 internationals, their fjellskies and, for sure, the marvelous pulk were loaded in the bus in the center on a sunny Friday afternoon.

It took us about 3 hours, 3 buses

and a taxi to get to the starting point, from which we had a pleasant, romantic walk of 4 hours and 13 km under a shining full moon between glistening fur-trees, dressed up in cozy winter jackets. In the morning it appeared that the hospitable Dividalshutta was situated in a tremendously spectacular place, and we could not stop taking pictures until 10 in the morning, when we headed to Dærtahutta, hoping to do a lot more ‘after-skiing’ up another 200 meters. And that’s where the fun part began, because we hadn’t seen more than the snow under our feet and snow-fog around us with some stones or reindeers in undefinable distances. A continuous row started, of ups and downs, stops to discuss the way, fix the equipment, put some carbohydrates inside your head or just looking around and see the same whiteness, getting cold and then sweating and freezing again. The darkness met us in the middle of nowhere, still so far away from the destination point.

Eventually we made it to the hut, had a big delicious dinner and crawled into our sleeping bags in a happy state... But there is the point where you start exploring yourself and your team rather than

the world around you, and these spectacular landscape pictures are no longer the most valuable thing you bring back home from the mountains. Another important aspect is the responsibility you take. When we got up the next morning, it appeared to be too windy outside, to walk even 15 meters to the toilet... oh, not exactly – you were blown “into” the building on the way there, but it was practically impossible to get back! And the outfits for going out looked as if you were preparing to go to outer space. So the decision to stay in the hut before the wind became less wild... despite the fact that there was a long way ahead of us.

It’s a strange feeling for a modern man, to be stuck in a cabin without any possibilities to get in touch with the “big world” and manage all the things you have to do there. Just to spend time eating, drinking tea and playing cards in the candlelight and COMMUNICATE with people without any rush, trying to understand them with your heart, and not with your mind.

In the evening the weather became “good” – which meant that one could stand in front of the wind without being blown down and

you even could see several stars in the sky. And the people who were brave enough, (or too bored of sitting all day indoors), went out to build a snow cave just next to the toilet building. Those who wondered around were rewarded with pretty nice auroras, that could be seen, despite of all the efforts of the full moon to shine brighter than the sun that night.

In the morning (we decided to get up at 3.30) we were deafened by the strange silence outside. Only the logs were still crackling a bit in the belly of the cast-iron stove in the corner. We had to decide now, which way to choose: to make a shorter way back to Dividal through the mountains and call the taxi when we would have coverage, and to go as it was planned beforehand; 18 km to Rastahutta over the ridge... Or to make 30 km to the same hut, following the river valley – the longest, but the easiest and safest way in such weather conditions. After a bit of discussion, our wise trip leaders made a decision to take the third way and time proved that they were right.

Planning to start at 5, we hoped that it would happen at least at 5.30. But collecting things after

a day of rest takes time – so we moved sometime around sunrise, (sometime around 6). That moment, I could not imagine that a 30km ski to the hut and another 12 to the taxi could be done in time. But organizing our time by making an hour of walking and then a 10 minute brake had a huge positive effect and maybe the fact that there was nothing to make pictures of...

The last 12 km after the hut were psychologically hard to all I guess, because of the tiredness and hard wet snow. But all managed to do it, and in the end we all got a little bit more accustomed with ourselves.

For a conclusion: The only question you should ask yourself before going to the mountains is “weather you really WANT to know so much about yourself?”

PS By the way, the last weekend of February, one of my friends didn’t return from a trip to the toilet at a base camp on the Kamchatka Peninsula. The other two went to search for him... They all were found dead by the rescue team 10 hours later.

Capturing the Lights

FOTO: LYONEL PERABO

A professional Northern Lights Guide (that is to say, myself) will teach you the basic tricks of Aurora photography; get your notebooks out and, even more importantly, your cameras.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Which Camera to Use?

The best cameras are of course Reflex cameras (DSLR), Nikon and Canon especially as they are probably the more advanced and most common. Bridge cameras can be used as well, but tiny, point and shoot cameras are a bit more of a hassle. Some of the latter are perfectly fine; some are as bad as phone cameras (which, by the way, are completely useless). If your digital camera has a good manual mode, go for it. But some just don't or have only very limited functionalities (like a limit on exposure time) so be sure to check this before going out. In general, it is advisable to learn how to fully master your camera's manual mode before even attempting to go on a hunt.

Setting the Camera

Once you've got a hold of your camera you will have to set it right. Again, start with manual mode (if you don't have such an option, "Night Landscape" or "Fireworks" might do the trick) and check your lens focus and put it on Manual

Focus. Then, put the focus all the way to infinity, and then a couple of millimeters back. Infinity in itself is generally a bit too unfocused so you will have to try out several shots to see that everything on your picture is right. The best way to do so is to focus on the stars. When they appear sharp (always

done that, you can stop thinking about it and get to the ISO.

The ISO basically rules how light sensitive your camera will be. The higher the ISO, the brighter your picture will be, but also the grainier it will appear. You can start with about 800 ISO and should

ture that is faithful to the Northern Lights you see, it is better not to go too high. In addition, the brighter the Northern Lights are, the shorter the shutter speed should be. You can start out with 15 seconds when you're not sure if the Lights are there or if they are weak, but in any case, never go over 30 seconds,

a camera perfectly still for 10 seconds. You will therefore need a tripod. Even the short, tiny ones will do as long as the Aurora stays low on the horizon. The best tripods are of course the wonderful ManFroto ones that are both stable and easy to toy around with. Worst case scenario, fastening your camera on the snow and ice can do the trick but be careful not to get it too wet.

The tripod should also be mastered as well as the camera. One common error is not fastening your camera well enough, which leads to the camera sometimes sliding while you take a picture. To avoid this, screw it very hard and you should be safe. Another trick is to lower the tripod's back legs down when a Light is coming up higher in the sky. In case the tripod becomes unstable as a result, it is still much easier to hold on to a tripod than a camera so you should be fine.

So yes, I hope these few lines will help you out a little bit and that the prospect of capturing the magnificent Aurora all by yourself will outweigh the pain the frostbite will inflict on your fingers. Good hunt.

Secret Tip I: You might accidentally move your camera while you take a picture. Using a two second timer should resolve the problem.

Secret Tip II: Don't even attempt to take pictures wearing gloves. In case you get too cold, just use another finger or hand and be stoic.

Secret Tip III: Automatic White Balance works just fine. If in doubt, take a picture of a white sheet of paper and adapt the settings accordingly.

look at the preview and zoom in to check), you're good to go.

Besides a good focus, the rest of the settings really are more a question of personal taste than pure credo. Start with setting your Aperture (the F number) as low as you can. Most cameras go as low as 3.5 and that is fine, but anything over 5 might be problematic and require longer exposure times. Once you've

never go lower than 400 (then it's too dark) or over 1600 (then it's too grainy). I generally keep the same ISO all evening long and only change the final setting, the Shutter Speed.

Basically, in order to take good Aurora pictures you will need a long exposure time. The longer the exposure, the brighter your picture will be, so if you want to take a pic-

as the pictures henceforth produced will be of quite low quality. When the lights start dancing like crazy, you ought to set a shorter shutter speed, generally between 2.5 and 5 seconds; otherwise the Aurora will appear too bright and ultimately blurred on your photo.

Using a Tripod

It is no secret that no-one can hold

En sport for sterke folk

FOTO: BROOKSCL @ FLICKR

I amerikansk fotball er god taktikk veldig viktig. Det er ikke like farlig som alle antar - sa Petter Jensen fra Tromsø Trailblazers.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

26. februar ble det amerikanske fotballaget satt i sving med et stiftelsesmøte. Møtet var i seg selv nokså formelt med ordstyrer og referent, men atmosfæren mellom gutta var avslappet og vennskapelig. Henrik Vikeby snakket med Petter Jensen.

Henrik: Hvorfor bør man begynne å spille amerikansk fotball?

Jensen: Etter vår mening er dette en av de beste sportene som fins. Uansett egenskaper gjør du nytte for deg. Dette er en sport med mye fart og spenning, men som samtidig er taktisk. Sporten er ikke like farlig som alle antar, skyter et medlem inn

leende, men noen skrubbsår tåler alle.

H: Er det populært i Norge for tiden?

J: Ja, amerikansk fotball har etablert et ligasystem sør for Trondheim i alle de største byene.

H: Kan du forklare sporten til en utenforstående? Hva går spillet ut på?

J: Amerikansk fotball handler først og fremst om å få ballen i motstanders mål gjennom taktikk og lagarbeid. Vi jobber mest med teknikk for hver posisjon på banen.

H: Trenger man å ha spesielle egenskaper for å begynne med sporten?

J: Sporten går mer på innsats og det å kunne ha en god lagånd. Dette er en idrett

som verdsetter nettopp lagspill.

H: I hvilken alder er det ideelt å begynne med amerikansk fotball for å nå langt?

J: Man kan starte når som helst. Vi har medlemmer fra 18-28 år, men forskjellene kommer først og fremst ikke aldersmessig, heller i teknikk og innsats.

H: Hvor ofte bør man trene for å bli god?

J: Hvis man skal bli god vil jeg kanskje si et par ganger i uken. For oss holder det foreløpig med en gang i uken, men vi håper på å få flere treningstider. Det man da bør satse på er eksplosiv styrketrening og teknikk.

H: Hvor lenge har dere drevet med dette?

J: Vi har holdt på siden høsten 2011.

H: Hva kreves for å starte en slik klubb?

J: Først og fremst må man stifte klubben i et stiftelsesmøte, som i kveld. Så må man melde seg inn i Norges Idrettsforbund og Norges Amerikanske Idretters Forbund. Det vil si, det er ikke noe problem å stifte en klubb, men man må bare forvente en del formaliteter i oppstartsfasen.

H: Hvordan er det med utstyr? Man trenger jo en del beskyttelsesutstyr.

J: Vi har idag ikke beskyttelsesutstyr, dessverre. Det ble vedtatt her i kveld en ca. dato på innkjøp av utstyr, og det blir den første uken i september. Foreløpig trener

vi med "light touch"-regler hvor vi unngår å meie ned hverandre.

H: Spiller dere kamper mot andre klubber?

J: Vi har ikke spilt kamper ennå, men håper at dette endrer seg relativt snart. Vi støtter i tillegg andre klubber som er i oppstartsfasen, som Bodø, Harstad og Alta.

H: Håper dere å få nye medlemmer? Hva er i så fall målgruppen?

J: Vi håper alltid på nye medlemmer, men til nå har vi fått nye innskudd fra munn til munn- informasjon om klubben. Vi har en facebook-side, så det er alltid mulig å kontakte oss hvis interessen skulle være der. Vi trener på Mortensnes skoles gymsal, på lørdager mellom kl. 15-17.

Sangersken

FOTO: KIRSTI WESTER AMUNDSEN

Når Susanna Wallumrød legger fingrene på pianotangentene og synger coverversjonen av "Love will tear us apart", er det bare å ta av seg hatten.

KIRSTI WESTER AMUNDSEN
KIRSTIWESTERA@GMAIL.COM

Kl. 13:00 på en regntung og slapsete mandag holdt Susanna en gratis mini-konsert på "Konsen" (musikkonservatoriet) for studenter og lekfolk. Den 33 år gamle artisten, som skifter mellom å bruke "Susanna", "Susanna Wallumrød" og "Susanna and the magical orchestra" som artistnavn, synger med en inderlighet og ærlighet verdt det smykket hun er. For hun er virkelig flott å høre på.

Siden 2004 har hun gitt ut hele åtte album, og det gir henne "et fint problem å ha", som hun selv sier i det hun skal velge hvilken låt hun skal synges for oss.

"Det er vanskelig å velge

noen få låter for en så kort konsert når man produserer mye på forholdsvis kort tid...- Og det var snikskrytinga!"

Samme kveld spilte hun sammen med gitarist Helge Sten og trommeslager (og bror) Fredrik Wallumrød på Verkstedet. Om det var det elendige været som gjorde at mange flere ikke dukket opp, så kan undertegnede bekrefte følgende: å gå igjennom ruskeværet for å høre den særdeles dyktige og samspilte trioen på Kulturhuset er verdt all vind, rusk og regn. For det var en nydelig konsertkveld. Alle tre har en slik ro og tilstedeværelse i alt de gjør, at det er umulig å ikke la seg forføre. Søskenparet Wallumrød er solide musikere som er så til de grader samkjørte at det skal godt gjøres å få det til bedre.

Gitarist Sten er også 100% til stede, og vier sin energi til de minste detaljer på sitt instrument. Resultatet er enkle, men samtidig avanserte lydseanser som bare de virkelig dyktige får til å gi til publikum. Og vi fikk det.

Noen timer før konsertstart fikk jeg også ta en prat med sangersken, som hadde mye på hjertet: Musikk som kunstform er det som inspirerer meg mest. Alt jeg har hørt på opp i gjennom årene, samt det jeg lytter på nå – i stua, på konserter – inspirerer meg, svarer Wallumrød på det velbrukte spørsmålet "Hva er dine inspirasjonskilder?". Videre snakker vi litt om temaet «lytting». Susanna sier hun har gått fra tida der man kopierte sanger over på kassett til dagens musikkverden der musikk deles som aldri før – mest over nett.

"Lytting er gått fra å være innenfor en privat sfære til en sosial greie. Det fine med det er at det er positivt å dele musikk med så mange på en gang, mens utfordringen ligger i å ikke miste fokuset i det å lytte, spesielt alene". Vi konkluderer begge med at det både er godt, og nødvendig, å slå av maskinen, sette vinylplata på og bare lytte, for, som hun sier det så treffende: Vinyl er en helt annen type for samvær med musikk.

Når hun skal begynne å snakke om låtene sine, ønsker hun ikke dele så mange historier til enkeltlåter, fordi "[...]det hører til en del av det mysteriet det er å lytte. På konsertene mine har alle sine opplevelser av sangene mine, og derfor mener jeg det er viktig å ikke begrense låtene mine til at de må

inneholde mye private fortellinger. Det er heller summen av en stemning jeg er ute etter å frembringe. Derfor blir sangene mine og forholdet til lytterne en dualistisk greie. Men selvsagt må jeg ofte starte med noe som har utgangspunkt i mitt liv."

Eget plateselskap: Susanna Wallumrød har samarbeidet både med Jenny Hval, Tuva Syvertsen og Bonnie 'Prince' Billy (Will Oldham). Fremover skal hun samarbeide med Ensemble Neon, en gruppe musikere som fokuserer på samtidsmusikk. Sammen skal de gi ut hennes første fullblodsutgivelse fra eget plateselskap; "SusannaSonata". Plata kommer ut i september og har fått tittelen "The Forester". Da vet du det. Og da vet du hva du skal investere i til høsten, i tillegg til pensum.

Når forestilling er mer enn skuespill

FOTO: JUAN PABLO

OLGA SHAVRINA
MAILMESOON@LIST.RU

Rart, eksentrisk, normalt – hva betyr dette? Hvem er vi? Hva slags masker har vi på oss i hverdagslivet? Ha en bra jobb, et stort hus, og tusenvis venner på Facebook, blir vi lykkelige? Hva betyr det å være ei kvinne i det moderne samfunnet? Er det rart å føle seg trist? Disse

og andre spørsmål ble reist i forestillingen "Elsk ditt kjøtt" på torsdag, 21 februar på studenthuset Driv.

"Elsk ditt kjøtt" er et resultat av kunstnerisk samarbeid mellom sju skuespillere av Teater Aksens – studentteateret i Tromsø. Forestillingen består av noen selvstendige deler som ikke deler samme tomte, men er sammenkoblet gjennom en felles idé og fø-

lelse. En og en skuespiller stod for hver del.

—Vi har improvisert, testet ut ideer, gitt hverandre tilbakemelding, forkastet ideer og kommet opp med nye. Jeg føler at alle fikk vist noe av sitt eget, noe de selv ønsket å vise på en scene. Det har vært viktig for meg, sier Leder for Teater Aksens og skuespiller Tarjei Knudsen Tvedten.

Studentteateret Teater Aksens presenterte sin forestilling "Elsk ditt kjøtt"

Forestillingen begynner med at sju barfotete mennesker i svarte klær og hvite masker kommer opp på scenen. Det er ingen mikrofon, ingen spoliaeffekter, og ingen dyre kostymer, men mye energi, mye uttrykk, og mye interaksjon med publikum. Det skaper en helt spesiell sjarm ved forestillingen, så vel som den kryptiske tittelen.

—Tittelen "Elsk ditt kjøtt" oppstod også via brainstorming og det vi følte for å kalle forestillingen der og da. Kanskje vi har manglet retning til tider, men noen ganger oppstår det tanker og ideer som man ikke vet hvor kommer fra og som kan bety mange forskjellige ting. Forestillingen sier noe om de områder vi har vært inntrengt, som kropp, sex, kjønn, feminisme, det personlige i gruppa, ønsker, drømmer og frustrasjoner, forklarer Tarjei.

Noen kan tenke at det er litt eksentrisk og flaut å diskute-

re slike spørsmål på scenen, men forestillingen stiller spørsmål ved hvor grensen mellom normalt og eksentrisk går. Skuespillere gir ingen forklaring på det som skjer på scenen, og noen deler av forestillingen er uten ord. Det gir en mulighet for tilskuere å finne ut av betydningen for seg selv.

—Vi var syv veldig forskjellige mennesker som skulle lage teater sammen, uten regissør, og vi er veldig fornøyd med resultatet. Noen ganger er publikum bedre egnet til å skape mening ut fra hva de ser, enn oss på scenen. Jeg vet at mange har fått mye ut av å se forestillingen, og det er vi veldig glade for, forteller Tarjei.

Det er hyggelig at byen kan by på et produktivt studentteater med vilje til modige uttrykk og eksperimenter. Vi håper å få se nye forestillinger og ønsker Teater Aksens lykke til!

Mikhael Paskalev innfridde

For de som møtte opp var konserten virkelig en opplevelse. Vokalist Mikhael ga alt og skapte god stemning på Driv.

FOTO: MELLET SOLBAKK

SYLWIA SMIGIEL
SPORT@UTROPIA.NO

For andre gang på et halvt år gjestet Mikhael Paskalev Tromsø, og som forrige konsert i september, ble ingen fans skuffet av sangeren fra Ålesund. Konserten i februar ga et sterkere inntrykk og var også en enda bedre konsertopplevelse. Publikum

både danset og sang med, og konserten var for mange nye lyttere en introduksjon til Paskalevs låtskrivertalent.

Mikhael Paskalev spiller popmusikk med røtter i indie og alternativ country rock, og han har hentet inspirasjon fra blant annet Paul Simon, The Shins, Edward Sharpe, og The Everly Brothers. Under hans siste

konsert i Tromsø kunne man høre frontfigurens originale og sterke stemme akkompagnert av kass gitar, trompet, elektrisk gitar og trommer. Da det ble på tide å høre høre Paskalevs mest kjente hit "I Spy", fikk publikum høre at den karakteristiske introen måtte nynnnes – munnspeilet hadde blitt liggende igjen backstage. Men dette var ikke et

problem. Publikum kunne også høre flerstemt sang, noe som har blitt Mikhael Paskalevs varemerke. Bandet synger med på de fleste låtene og denne dialogen mellom sanger og band er et veldig karakteristisk element.

Konserten var en kombinasjon av energi, glede, en blanding av både raske og rolige sanger, sterke melodier og et

generelt fengende lydbilde. Publikum fikk høre Mikhael Paskalevs mest kjente sanger, deriblant "Hey Joseph", "Jive", "Suzie" og "I Spy". Sistnevnte sang har fått mye oppmerksomhet både i

Norge og i utlandet.

Teater i stua

FOTO: MARIA MIKALSEN

Haugen-søstrene vil igjen forsøke å gi oss en spesiell teateropplevelse. Denne gangen i sin egen stue

TARJEI KNUDSEN TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Liv Hanne og Anne Katrine Haugen er kjent for sine spesielle teater- og danseoppsetninger. Denne gangen skal de med forestillingen HomeMade invitere vilt fremmede mennesker inn i sin egen stue. Og inn i stuen til andre kjente, utøvende kunstnere i Tromsø.

Etter utdanning i London og utøvende arbeid i Belgia og Nederland, har Haugen-søstrene flyttet nordover igjen og etablert seg i Tromsø. Etter deres kritikerroste danseforestilling "Søstre" fra 2003 som ble vist 180 ganger og turnerte hele landet i regi av Riksteateret og Den kulturelle skolesekken, har Liv Hanne og Anne Katrine satt opp minst et stykke i året. Nå har de tatt steget vekk fra den etablerte scene, og inn i de private hjem.

Nordnorsk "sparkiade"

Med inspirasjon fra den så-

kalte sparkiaden, hvor en liten gruppe mennesker beveger seg fra hus til hus, gjerne på spark, for å spise forrett, hovedrett, dessert og kaffe, så blir HomeMade en sparkiade av kunstopplevelser istedenfor mat.

I HomeMade blir du guidet i en gruppe på ti personer fra hus til hus, hvor du på hvert sted får servert en helt unik kunstopplevelse. Du får inngang til et privat

hjem, tar av deg på beina og blir del av den familien gjennom at du får servert et kunstuttrykk. Den private sfære åpnes opp og du får et lite innblikk i hvilke historier som finnes i akkurat dette hjem, forteller Liv Hanne.

Hun har sammen med Anne Katrine fått med seg fem-seks hjem, enten med familie eller par, hvor alle er utøvende kunstnere med ulik tilknytning til scene-

kunstnettverket RadArt. Spennet er vidt. Fra folkedanser, performancekunst, skuespiller til billedkunst - det kommer til å bli mange overraskelser under denne "kunst-sparkiaden" av en forestilling.

Utfordrer teatergrenser

Anne Katrine forteller hvordan hun ville utfordre grensene for hvor teater finner sted. Hvor går grensen mellom teater og det virkelige liv, spør hun. Kan man noen gang være helt sikker på hva som er teater og hva som er det personlige? I HomeMade vil hun gjerne utfordre publikum til å oppleve teater på et helt

annet sted enn de er vant til.

- Det blir en forskjellig opplevelse hver gang. Dessuten kommer du innom tre hjem, mens det er fem-seks forskjellige hjem til sammen. Skulle du ønske å gå to ganger, vil du oppleve noe helt nytt, forteller hun.

Hun ønsker å utfordre publikum, samtidig som dette skal holde en lav terskel. Det skal være en uformell og personlig tone mellom publikum og utøvere. Vi ønsker ikke å presse publikum. Vi ønsker å ta hjemmet tilbake som en scene hvor møter kan oppstå, forteller hun.

Føl deg som hjemme!

Med slagordet "føl deg som hjemme!" oppfordrer både Liv Hanne og Anne Katrine studenter til å ta turen innom tre Tromsø-hjem denne kvelden for en spesiell og intim opplevelse. Av erfaring blir billettene fort utsolgt, sier de med et smil om munnen.

FOTO: MARIA MIKALSEN

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Det ble liv på Driv torsdagskveld da plakaten annonserte Black Debbaths retur til Tromsø. Her var folk i alle aldre, og med en fullpakket Haakonscene var det stor ståhei når Oslo-rockerne kjørte en hard protokoll av hverdagskritikk.

Åpning på feil fot

Oppvarmingsbandet denne kvelden var Dull Boy Jack, men som de beviste så var dette kanskje ikke det mest lukrative valget. Musikalsk sett spilte de en kraftig rock, der de kjørte en sikker og stilfull løype, men det var lite originalitet. Det eneste unntaket var på en sang de benyttet seg av ropert. Derimot så det ut til at publikum tok til takke med litt mainstream metal som oppvarming.

Hvem sier metal ikke kan være gøy?

Har man ikke hørt Black Debbath før kan det virke som et useriøst band som lager sanger om kjøkkenkluter og trivielle hverdagsting. Bandet spiller derimot musikk som tar

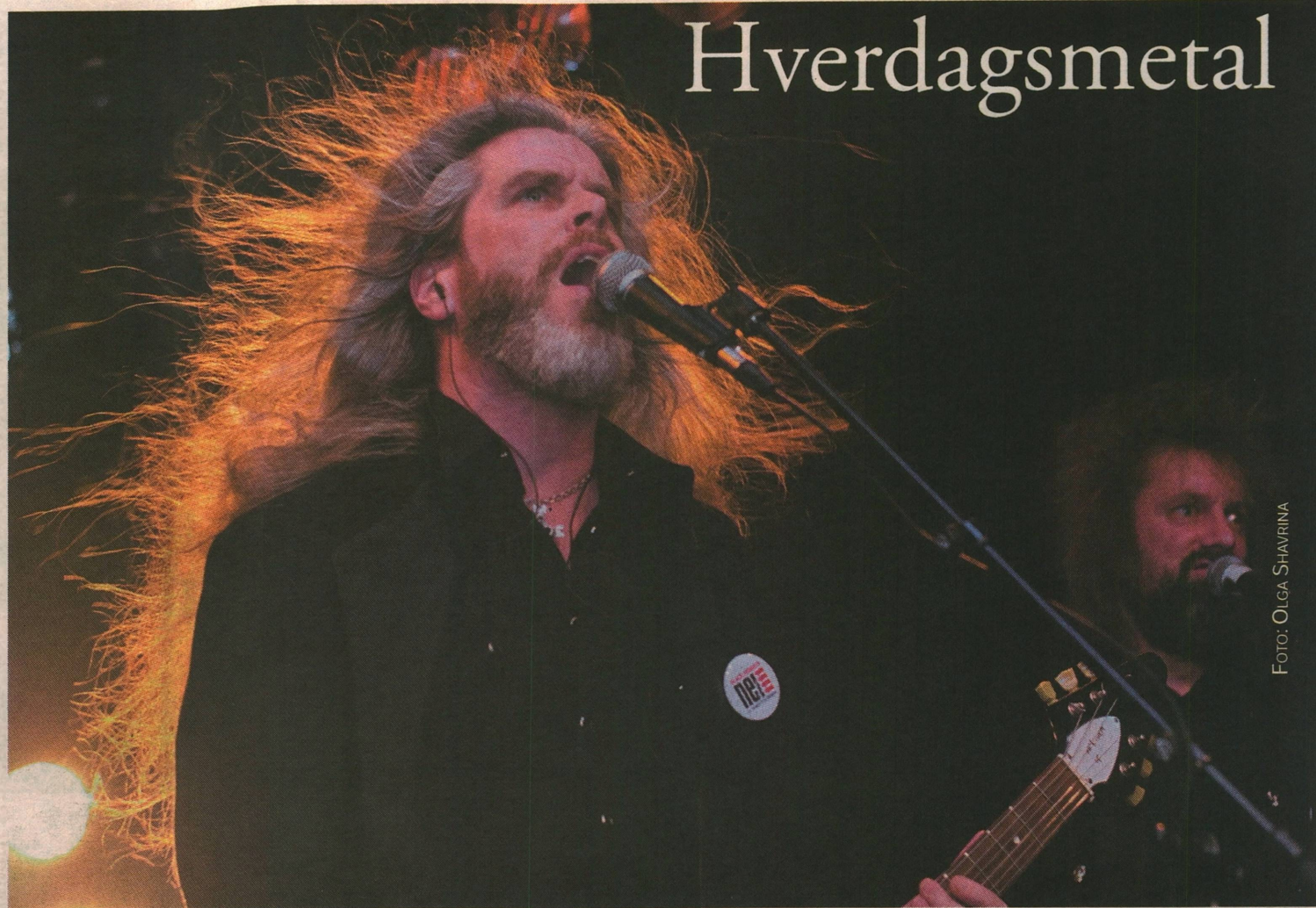

FOTO: OLGA SHAVRINA

for seg erkenorske ting i et samfunnskritisk lys og setter ting helt på spissen for å gi det et syrlig stikk.

De spiller både låter fra den nye og gamle plater, og de vet å sette pris på publikum når de går tidlig ut med "Problemer Innad I Høyre".

Dessuten sang fansen med på den helt nye sangen "Nei Til Runkesti På Ekeberg". De er samfunnskritikerne vi trenger, og de gjør det med slik selvironi og humor at når de maner opp til politisk aktivitet ved å synge om bekjempelse av statuer i skauen, kan man ikke annet

enn trekke på smilebåndet og synge med.

Black Debbath er et band som virkelig tør å dra sanger gjennom gjørma i sakte og sørgmodige melodier, mens de samtidig får folk til å danne moshpits når de synger om å bytte

kjøkkenkluten oftere for å ha en god hygiene.

Etter en runde med en humoristisk parodi av 20 spørsmål runder gutta av med knallhitsene sine og takker Driv for en fantastisk kveld, noe publikum samstemmer om.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

På Nedentil fredag kveld fikk publikum smake en god blanding av rock og alternativt pop. John Walkers etablerte et godt grep rundt tilskuerne som nykommerne, for så å overlata scenen til de verdensvante gutta i Heroes & Zeros.

Single-slipp

John Walkers har ikke spilt lenge, men på fredagskveld viste de hva de er gode for. Med skiftende rytme fra nærmest pop til å kjærtegne metal satte John Walkers seg i repekt med en hardtslående stil. Det mest imponerende var stemmen til vokalist Line Saus. Ved å veksle mellom forlokkende sensuelle toner til å gi publikum bakoversveis med en rockers brutale og rå sang så gir hun Tromsøbandet et veldig kult preg.

Alternativ pop-rock på øverste hylle

FOTO: TINA DERAKHSHAN

Etter å ha fått alt av utstyr på plass, som ikke er så rent lite tatt i betraktning at Heroes & Zeros består av tre menn, er det bandet fra Lillesand sin tur til å gi publikum musikk

å danse til. I sitt repertoar har de pakket med seg et godt knippe med gamle låter som har blitt nasjonalt store hitter, i tillegg til sanger fra den nye plata.

Det er uten tvil de gamle sangene som mottar mest applaus, men det er flott å se at de ikke er redd for å begrense seg. Med en stil som har et bein i pop-rock verden og et i

verdensrommet former de toner sender publikum til andre dimensjoner, og med refreng som er sykt fengende er det ikke rart konserten ender med folk som står og roper "mere!".

Fredagsrock

Fantastisk rock fra Tromsø: Taliban Airways og The Considerate Lovers på Blårock Cafe

THOMAS SCHLEIDER
FEIREFIZ@YMAIL.COM

Det var en gang en regnfull stund i midten av februar i Tromsø, og akkurat under den var Taliban Airways på Blårock Cafe i Tromsø. Ikke alene: Det lokale stoner rock-bandet har brakt The Considerate Lovers med seg for å rocke vår arktiske by! Det var ikke uten grunn: Taliban Airways slipper sitt andre album «With further ado», så hvorfor ikke akkompagnere lansering med konsert?

Først spilte selvsagt The Considerate Lovers, som ifølge deres Reverb-nation-profil spiller «Rock / Dirty blues / Downbound country». Denne beskrivelsen er helt treffende, men det Tromsø-baserte bandets navn antyder at tekstene deres handler ofte om kjærlighet.

Stemningen på Blårock Cafe var fra begynnelsen god og mange dukket opp for å se The Considerate Lovers. Mange sanger handler som sagt om kjærlighet, som ikke er mitt favoritttema i rock, men musikken var henrivende og rock-typisk ilter. Jeg må bekjenne at dette kanskje er grunnen til at de synger om kjærlighet.

Da Taliban Airways overtok var stemningen enda bedre og det var ikke bare fordi de var hovedbandet på denne dagen, men også fordi The Considerate Lovers rocket og varmet opp så bra. De fire skjeggete menn og det litt kontroversielle navnet sparket i gang med deres stoner rock, påtagelig rå. Denne stilen begeistret meg mer. Alt litt høyere og villere.

FOTO: TINA DERAKHSHAN

Jeg må innrømme at jeg ikke akkurat er en ekspert på Taliban Airways, da jeg er relativt ny

i Tromsø, det var derfor litt vanskelig å skille nye sanger fra gamle. Men det jeg så og hørte var

en knakende fin opptreden med en konsekvent stil. Alt sammen var det en virkelig en god kveld!

Velkommen om Bord!

FOTO: SJARKFESTIVALEN

FOTO: SJARKFESTIVALEN

Tromsøs ferske festival – Sjarkfestivalen – begynner med kick-off fredag den 15. mars på Kulturhuset.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Denne musikkfestivalen er organisert av ungdommer, men festivalens målgruppe er 18 og oppover. Selv beskriver de seg som festivalen med tidsriktig musikk. Organisatorene ser etter nykommende artister, som er «på vei opp». I fjor var det Peter

Estdahl (med nye velkjente musikkvideo dette året) eller Jabba the Butt.

Musikken vi kan benytte på festivalen dekker alle musikkjangre, men dansmusikk er overrepresentert. Kriteriet er at musikere kommer fra Barentsregion, dvs. Norge, Finland, Sverige og Russland. Absolutt nord-festivalen!

Organisatorene jobber med

festivalen helt frivillig. De bruker bare støtteordninger eller fond som kan hjelpe dem med organisering av konserter eller kick-off. Styret vil at billettinntektene skal hjelpe på å utvikle festivalen videre, og gjøre den enda bedre i 2014. Festivalen har for øyeblikket ingen bestemt plass eller dato, det er bare å følge dem på Facebook eller på sjarkfestival.com. Det er enda en god stund til juni og

organisatorene håper at de får mange nok interessert i ideen.

Det er flere personer som jobber med festivalen og alle de er veldig unge. Det trengs mye kreativitet og planlegging, sier den unge festivalsjefen Andrea Conradsen, sammen med produsent Guro Heiskel og creative director Robban Larsson. Nå jobber de mest med identitetskapning og å bygge et sterkt team. Teamet som

kan drive festivalen videre.

Sjarken Hæxa er med på å representere festivalen. Båten skal reise med festivalen, hvor enn den nå skal ta sted. På Kick-Off vil sjarken være på Verkstedet og benytte store delen av scenen. De som skal spille på Kick-Off er Tuba Tuba (OSL) - DJ Propa Gánda & DJ Aikio (TOS/FI) og Kohib (TOS). Stor begivenhet er en veldig bra begynnelse!

The Heavy Metal Page

The Heavy Festival Issue

FOTO: PRESSE

Rock Mot Rus is Norway's oldest rock festival. Conceived as a campaign to fight against "Rus" (drug and alcohol addiction), it has established itself as "a festival with a message" where underage youth can get a chance to see their favorite bands live.

North-Norway's best music festival is less than three weeks away. Utopia explains to you how and why you should go there.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

We know that Tromsø is, in relation to its size, a great place to experience quality live music of the heavier kind. Still, since the Høstens Mørkeste last November, and in spite of Bastard Bar's commendable efforts, we've been kind of deprived of any big heavy events. But do not fear friend as the mighty Rock mot Rus Festival is slowly but surely coming to us, and it generally tends to be one of North-Norway's heaviest events.

Heavyweights on the Bill

Last year, the festival was headlined by Satyricon themselves, accompanied by many a great band. This year the task will befall

Norway's most laid-back band, BLACK DEBBATH. They will share the bill with Tromsø's own TALIBAN AIRWAYS.

In terms of hardcore, the festival's area of predilection, our local FESKEKROK will serve as a starter for such acts as Narvik's melodious yet soulful THE HEX. But the towering Bergen giants BLOOD COMMAND will most likely take the crown this year.

For those whose ears are less accommodating to extreme music, the festival will present the bubblegum-lovers HONEYTRAPS, the combined rap acts of A-LA-GET, SIRKUS ELIASSEN and ADMIRAL P as well as Tromsø's ascending CAZADORES and norsk rock's new force, OSLO ESS.

In addition to all of those established mosh-pit (or dancehall for some) fillers, the festival's first day will feature the famous "rockemønstring" where young local North-Norwegian bands will showcase their talent. It is a fact that many hard-rocking bands participate every year. Acts like FESKEKROK (last year's winner), ITCHINCIDE or BETA-BLOK all took part in it.

Andøya the Beautiful

Another reason to come to the festival is simply to enjoy its setting, which is the magnificent island of Andøya. The island, the northernmost of the Vesterålen archipelago is really one of a kind. Scarcely populated, it leaves space for the ever-present sea and the immense sky which dominate the landscape.

A landscape that is also almost completely devoid of mountains, making a stay in Andenes (the festival's home) a unique experience you won't be able to replicate anywhere else in North-Norway.

The village of Andenes (population 2600) is also a beautifully preserved settlement where the traces of the old coastal culture have left vivid marks. In short, you won't be locked away idle in between head-banging sessions when there.

How to get there?

Sadly, the easiest way from Tromsø to Andenes, the ferry throughout Senja, won't be open in time for the festival. You are therefore left with three options: bus, ferry or Hurtigruten.

By bus, count about 5 hours to Harstad (via Breivik) and then 4 to Andenes. By ferry, it will only take you 3 hours to Harstad but then you will be left with the bus to Andenes. The best solution is, it seems, to take the Hurtigruten from Tromsø to Risøyhamn, in Andøya. Starting from Tromsø in the middle of the night, you'll reach the island at about half past ten in the morning and then reach Andenes by bus in the middle of the afternoon. On the way back, the festival arranges a shuttle back to Risøyhamn at the end of the second day.

To sum up: Rock Mot Rus once again has a killer line-up that you should attend regardless of financial issues, availability, religious creed or any other useless impediment. Be there or be a fool!

Band: AUTONOMIA
Album: *Farvel Sikkerhet*

Label: Creative Psychosis

Karakter: 5/6

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Artist: Steven Wilson
Album: *The Raven that Refused to Sing (and other Stories)*

Label: KScope
Karakter: 4/6

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

Band: Honningbarna
Album: *Verden Er Enkel*
Plateselskap: EMI
Music Norway

Karakter: 6/6

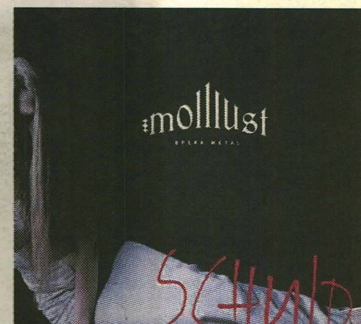
HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Band: Moddi
Album: *Set the House on Fire*

Plateselskap: Universal
Karakter: 3/6

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

Band: Mollust
Album: *Schuld*

Plateselskap: None
Karakter: 4/6

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Fresh Breeze

How could I best describe the feelings triggered by the listening of this album? I received the promo more than a week ago and I'm still hard-pressed to find a good metaphor. But if I had to come up with something, it would be a gust of fresh wind coming to wake your senses on a cold and sunny day of March. Surrounded by snow-covered mountain tops, alone under the blue sky, the fresh breeze arrives, seemingly from nowhere and awakens your mind to the beauty of what surrounds you.

And if I had to use one word only to describe the band, I would just repeat this latter one: beautiful. Not cute like something frail and nevertheless worthy of respect. Not arousing like something brash coming to strike directly at your senses, but beautiful like something whose flawless crafting leaves you in awe, wondering about the fine-tuning of the universe.

For those allergic to crypto-poetic depictions of artistic greatness, here is a concise version. AUTONOMIA is a sextet hailing from Oslo that just released one of the (so-far) most promising Norwegian albums of 2013, "Farvel Sikkerhet".

Blending beautiful pop melodies, a softened post-hardcore drive and with an inclination to turn psychedelic as soon as possible, the band's sound is typically Norwegian, easily recognizable, and most important of all, unique.

Barring maybe Kråkesolv's most haunting tracks or the ambitious Do You Love Melena, I would be hard-pressed again to find any kind of musical comparison for AUTONOMIA's dreamy, yet strong-willed brand of rock music. "Farvel Sikkerhet" (sung entirely in Norwegian by the way) is a daunting first album. Get it, or be a fool!

Hva er greia med 70-tallene!?

"The raven that refused to sing (and other stories)" er en samling av forskjellige fortellinger som handler om det overnaturlige. Steven Wilson, allerede leder til Porcupine Tree og andre sidebands, tilbyr med dette solo-prosjektet en rik prog-rock blandet med det som er mest typisk å blande denne sjangeren med, altså jazz, fusion og litt folk.

I platen spiller musikere som bør være kjent for de som er interessert i prog-miljøet, som f. eks Marco Minnemann og Alan Parson, og teknikken er absolutt. Teknisk sett, spiller de alt som har å gjøre med prog: odd-takt, original sang struktur, lange instrumentale deler er noe som ikke mangler i låtene... men ikke mer enn det.

Jeg vil ikke si at albumet er følelsesmessig tomt, fordi det er mulig å kjenne lykke, ensomhet, sinne, melankoli og så videre. Nei, albumet mangler originalitet. Det er greit å ta inspirasjon fra de store, men ikke å kopiere dem. Genesis, Yes, Weather Report, King Crimson, Pink Floyd, Tony Levin, Opeth til og med, for ikke å snakke om Ian Anderson i de forskjellige fløyte-soloene. Auto-sitat er også tydelig i «Drive Home» som ligner ganske mye på flere låter i «The incident», siste Porcupine Trees album, og låten «The raven that refused to sing» som ligner på «Drag Ropes» av «Storm Corrosion».

Jeg skjønner ikke hvorfor alle må gjenspile 70-tallet så mye: først Opeth med «Heritage» og Pain of Salvation med «Road Salt», nå dette. Det er greit å få inspirasjon, men hvis jeg ville høre 70-tallets musikk, hadde jeg hørt på 70-tallets musikk. Musikk bør gå videre og oppfinne nye løsninger, og dette albumet feiler akkurat på det.

HONNINGBARNNA ER TILBAKE!

Etter to år er de forbanna og sjarmerende punkerne fra Kristiansand tilbake. Fansen spør seg selv om de vil bevare det venstreradikale synet i sangene. De spør om råskapen vil være der fortsatt. Rett og slett: med ny plate, vil de forandre stil? Jeg har den store gleden av å svare med: fy faen for et fantastisk album!

Og med det sparker albumet igang. Med dette budskapet som åpningslinjer i "Dødtid" er det ikke vanskelig å skjønne hvor de vil ta oss med. Låta er så hardtslående og treffende at dette kan lett bli en av deres beste hits. På "Ikke La Deg Rive Med" bynner de vri seg ned sin vante vei på venstre side med hevet langefinger mot fascisme, og Kony 2012 som referansepunkt.

I "Velkommen Tilbake" og "Tynn Is" får vi høre om blant annet innvandringspolitikk og EU, men for meg ble plata en klassiker på neste låt, "Fritt Ord, Fritt Fram". Verden Er Enkel er nemlig produsert av samme mann som står bak The Hives, et av de største punkrock-bandene fra Sverige. Hans erfaring setter derfor spor i Honningbarna og gir de en helt sykt rå edge, noe som kommer nettopp fram i denne sangen. Den er hard, lynrask, og sender et fyrverkeri av hat mot Datalagringsdirektivet.

De fem neste sangene, "God Jul, Jesus", "Fuck Kunst (Dans Dans)", "Offerdans", "Ned", og "Si Nei" er sanger som har vært tilgjengelig for oss før albumet kom ut. "Fuck Kunst (Dans Dans)" og "Offerdans" ga de ut som singler, mens resten er gamle bootlegs som har fått en ny shine, og for en jobb de har gjort!

Les mer på utropia.no!

Hvorfor, Moddi, hvorfor?

Moddis nye album kommer ut i mars og er andre LP av folke-musikeren fra den kritikerroste Floriography.

Da jeg satt for første gang for å høre på min promo-kopi måtte jeg gi opp etter tre sanger. Nei, jeg klarte ikke mer. Det er unektelig Moddi som synger og spiller gitar, men stilen fra en intim, men følelsesmessig sterk stil ble byttet til... catchy pop. Jeg har ingenting imot catchy pop, så lenge at det ikke er Moddi som spiller og synger det.

Dagen etter satt jeg igjen og prøvde å høre resten av låtene. Heldigvis blir det bedre. "For an Unborn" er nok intim og kjenner noe inni meg selv om stilen er det samme som "House by the sea", nemlig forlatelse av akkordeon for en akustisk gitar. "The Architect" er en rar, åpen og luftig låt: synth er ikke akkurat et instrument som Moddi er kjent for å ha i sine låter, men det fungerer greit. "Run to the water" har en fin kombinasjon mellom Moddi og en kvinnelig stemme som fungerer ganske bra og minner litt om Secret Garden. I "Silhouette" kommer fiolin og akkordeon tilbake for å lage noe i Floriography-stilen, men "One minute more" bruker igjen og igjen samme strukturen som jeg begynner å bli litt lei av. Heldigvis "Northern line" er litt mer åpen og rolig, fin avslutningslåt selv om akkordstrukturen er noe veldig kjent.

For å summere ting opp, er Moddis nye album ikke noe spesielt. Hvis du vil føle noe, da er det bare å høre på Floriography, fordi "Set the house on fire" er noe som kan være catchy, radiovennlig og der bare få sanger kommer på samme nivået som de som ble skrevet før.

Female-Fronted Metal?

MOLLUST, who hail from Leipzig, are a combo that seems to have spent quite some time conceptualizing their music, which they dub "Opera Metal". Sound familiar? Well, yes and no. On the band's (rather well-made) webpage, they explain in detail how this allegedly new brand of music is different from the more common "Symphonic Metal".

Because, to be fair, MOLLUST is indeed far from simply playing keyboard-driven power-metal or neo-classical masturbatory shred à-là Yngwie Malmsteen. What you have here is basically a very careful mixture of actual classical instruments (piano, violin, cello...), operatic vocals, and typical rock/metal instrumentation. Unfortunately, this ambitious mixture falls short of producing the desired results.

To be honest, "Schuld" feels more like it was made by putting a classical backing band together with a metal one: it lacks both leads and dynamic. The classical parts are well-played, but not lyrical enough to produce a melody that would stay in your mind; the metal parts are correct as well but bring only an extremely limited drive to the songs.

The band should be given credit for trying out something new but showed maybe a bit too much restraint when crafting their tunes. A pity, considering the potential of such an enterprise. Just remember the daring, baroque "Elodia", by the great Lacrimosa for example. We can only hope now that the band will be more daring for their next productions because "Schuld" isn't nearly as satisfying as it could have been.

Best song: "Lied zur Nacht"

FOTO: PRESSE

The Man behind his Shadow

“There is no terror in the bang, only in the anticipation of it.” And while we wait in anticipation for the latest biography of Hitchcock to come out this week, we take a look at the man that held generations in suspense.

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

“Utopia presents...”

Alfred Hitchcock.

It would be a fair bet that most knowledge surrounding this man and his legacy does not extend beyond the popular “classics”. What’s more, the titular Hitchcock film coming to cinemas this week will do little to lessen the ignorance due to the fact that it merely focuses on a singular, albeit perhaps the most sensationalist, episode in the life of the director.

Here then, in this little column, an attempt will be made to slip in some little pieces of the man himself—fun facts if you will. It will at least leave some more knowledgeable than before. So without further ado,

Born in London, on August 13, 1899 Hitchcock could be said to have had a less-than-rosy childhood. Harsh and unjust punishments meted out by strict Catholic parents though would prove most fortunate for us as viewers as they served as the thematic fodder we so enjoy in many of Hitchcock’s films. For example, the idea of being wrongly accused, which is the main plot device of *North by Northwest*, stemmed from these schoolboy days.

A Man of Firsts

While for many of us, we’ll re-

member “Hitch” for being the first director to scare us in the cinema; it was by no means the only “first” we can apply to the director. Before hopping over the pond, his film “Blackmail” which came out in 1929 is considered the first true British ‘talkie’. Sure there were others before, but either they were not fully talking or fully British—Hitchcock was the first.

When he did finally make the leap to Hollywood, the first film he made there, “Rebecca”, won an Oscar for Best Picture. And just as a side-note, do you know what is considered the first true Hitchcock film that exhibits his tell-tale motifs and themes? It was *The Lodger*, all the way back in 1927.

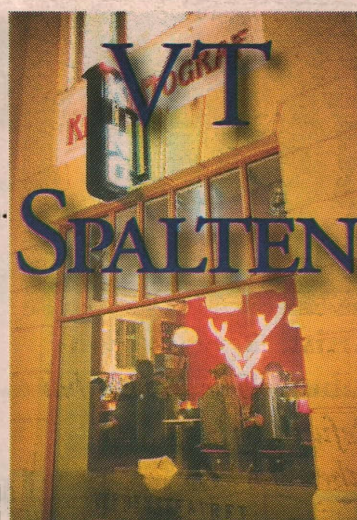

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/TIFF

VT spalten 04-2013

MÅNEDENS FILM

Månedens film gir deg muligheten til å se rykende ferske kvalitetsfilmer på Verdensteatret. Første film ut denne måneden er *The Master* av Paul Thomas Anderson. Regissøren av moderne amerikanske klassikere som *Boogie Nights*, *Magnolia* og *There Will Be Blood* tar her for seg etableringen av en trosbasert kult i 50-tallets USA, anført av en strålende prestasjon av Joaquin Phoenix i hovedrollen.

HEKLA STÅLSTRENGA PÅ VERDENSTEATRET

Hekla Stålstrenga er tilbake i hjembyen. Dette blir den siste konserten før de låser seg inn i studio for å lage oppfølgeren til «Makramé», som ble Spellemannsnominert i 2011. Det vil derfor bli premiere på mange nye Hekla-låter som ingen har hørt før. En unik sjanse til å være de første som får oppleve denne musikken før den gis ut. I forkant av konserten inviterer vi til førpremiere på NRK-doku-

mentaren *Reinbekla magi*. Filmen viser Hekla Stålstrengas roadtrip langs kysten av Nord-Norge. De reiser rundt i bobil – til steder hvor ingen skulle tru at nokon ville komme og holde konsert.

Fredag 15. mars Kl 1900: Førpremiere Reinbekla magi (gratis og åpen for alle) Kl 2000 konsert Hekla Stålstrenga

TEMA: RUSSISK FILM

Denne måneden viser vi et knippe filmer som illustrerer hvor stor spennvidde det er i russisk film i dag. Dette blir et gjensyn med filmer som ble vist under TIFF i januar. *Antons Right Here* er en sterk historie som følger autistiske Antons ferd mellom institusjoner, feriekolonier og klinikker. Filmen retter også et kritisk blikk det russiske helsevesenet. *Chapiteau-Show* fletter sammen flere bisarre små fortellinger fra en liten badeby ved Svartehavet, som innehar noen av de mest originale karakterene du noen gang har sett på film – garantert. En absurd, fargerik og lattermild historie som simpelthen må oppleves. *Me Too* er en surrealistisk roadmovie om jakten på lykke, og samtidig en kommentar til situasjonen i dagens Russland. Den ytre handlingen har visse fellesstrekk med Andrej Tarkovskijs klassiker *Stalker*, men filmen står på egne bein med en særegen friskhet og bekmørk humor. *I Don't Love You* er regissørduoen Aleksandr Rastorgujev/Pavel Kostomarovs andre film om ungdom fra Rostov – forløperen *I Love You* ble vist på TIFF i 2012. Blandingsforholdet mellom «ekte» og «iscenesatt» er uklart, men filmen tar oss uansett tett på livet til tre unge voksne, med en nerve og emosjonell intensitet som iblant er helt slående.

Something darker lurks behind his shadow

However, Alfred Hitchcock was not without his faults. In my opinion, his two most notable problems were, one, displaying at times a Kubrick-like mania for realism and, two, over-possessiveness. All of which seemed to be concentrated around one actor he had on his payroll—Tippi Hedron. In the case of the former, I refer directly to “The Birds”. During the scene when Hedron is trying to fight off attacking birds, Hitchcock decided to use real gulls which were reported by some to have been chucked at her. By the end of the scene, Tippi had almost lost an eye and needed to

take a week off from filming, during which time she said she had constant nightmares. In the case of the latter, when Hedron wanted out of her contract, Hitchcock said he would ruin her career. And he did, according to Tippi herself; “Marnie” was her last Hitchcock film. Ironically it was the same film which would launch Sean Connery as a proper Hollywood actor.

I hope that I have at least wetted the appetite of some out there to further explore Alfred Hitchcock and his works—not just the so-called “classics”—but all those that are lesser known, but nevertheless milestones in their own right within cinematic history.

Tromsø poesifestival

FOTO: THEA VINGE

I toppetasjen av Tromsø Bibliotek og Byarkiv ble det lørdag formiddag fylt med både poesi og sang i forbindelse med SPARK! poesifestival.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

Poetisk fremførelse av tidligere Bragepris-vinner

Tidligere vinner av Brageprisen, Kjartan Hatløy, delte selvskrevne dikt, blant annet fra den nyeste samlinga hans "Kjøkkendikt", samt tanker rundt egen skrivning

og bakteppet for diktene hans.

Etter å ha hørt noen av de flotte diktene hans, er det for meg ingen tvil om at denne mannen har en flott evne til å observere for så å beskrive gjennom poesi. I tillegg fremfører han diktene med en innlevelse som gjør at man tror på det han sier.

Mennesket: den tenkende art

Hatløy skaper en poetisk stemning i bibliotekets tredje etasje, med natur som diktens gjennomgående tema. "Mennesket er for meg den tenkende art", sier han, og forteller også om hvorfor han skriver dikt og hva som er viktige verdier for ham. I "Kjøkkendikt" refererer han til mennesket som "dét" i stedet for "eg", og han leser et dikt der han har brukt denne formen, noe som etter min me-

ning gir det et særpreg og tilfører det noe mystisk. Etter at Hatløy har høstet applaus fra de rundt 15 oppmøtte er det tid for "Ensemble Fanfaronner", en musikkgruppe som er populær. Publikum flokker til og åpningsnummeret, en norsk tolking av "The Monkeys" sin sang "Sweet Monkeys", spilles for en fullsatt toppetasje. Humoristiske tekster akkompagneres av vakker sang, trekkspill og harpe.

"Hva gjør du med ditt kne kjære Hans, i dans?" Gruppen fremfører en norsk tolkning av en tysk vise fra 1925, og latteren sitter løst hos publikum. De annonserer at det er en såkalt paso doble med tittelen

"Hva gjør du med ditt kne kjære Hans, i dans?"

En annen lattermild sang på repertoaret er "Borti tyttbærskauen".

kunst på campus

Per Kleiva

Per Kleiva er en viktig representant for silketrykkets utvikling i Norge.

De tidligste trykkene hans, som Bølgen (1968), utforsker formale problemstillinger i et abstrakt formspråk. Interessen for optiske fenomener og perseptuelle forhold knytter an til op-kunsten og videreføres i senere arbeider, som Flo og Fjære (1987).

I 1960-årene tilhørte Kleiva det legendariske Skippergata-kollektivet, som med sine eksperimentelle installasjoner og happenings markerte avstand til

det etablerte kunstsystemet. Tidlig på 1970-tallet var han aktiv i det venstresidearbeidskollektivet GRAS, som deltok i politiske aksjoner og arbeidet fagpolitisk for å bedre kunstnerens rettigheter. GRAS-gruppas plakataktige silketrykk har et tydelig politisk budskap og en forenklet figurasjon, som Kleivas ikoniske Amerikanske sommerfuglar (1971). Silketrykket, som særlig er forbundet med 1960-tallets popkunst, la til rette for

masseproduksjon: Teknikken kunne altså etterkomme ønsket om å gjøre kunsten tilgjengelig for grasrota.

I senere grafiske arbeider og malerier viderefører Kleiva sitt politiske engasjement, om enn i en mindre eksplisitt form. Samtidig som fargeholdninger blir mørkere får mellommenneskelige forhold og naturen en sentral plass i motivkretsen hans.

Lauv som Fell I, 1991, Serigraf, 45 x 53 cm

FOTO: CAMERON THOMPSON

Fra boken: «Kunst til stede», redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

Fia Mia–Punk's not dead

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Fia Mia – ukontrollert, uforutsigbar, selvstendig kvinne, som ikke liker å bli lei og som alltid har hundre sprø ideer å fylle tiden sin med. En gang reiser hun til Reunion Festival, en annen gang arbeider hun i slakteri og noen ganger spiller hun i punk-rock ensemble. En karakter Tegnet du enten elsker eller hater.

Kaos, alkohol og kronisk mangel på penger er Fia Mias hverdag. "Jeg skal bare spille og

drekk! Jeg skal fæn meg aldri jobbe!" Hun er en personifikasjon av den gamle ideen om punk, frihet og uavhengighet fra all slags undertrykkelse. Det vises i hver av aktivitetene hennes. Derfor, vær forsiktig! For følsomme for stimuli, kan lesingen være altfor inspirerende.

Tegneserien fra et strukturelt synspunkt er en samling av korte fortellinger, og hver handler om et annet Fia Mia for å oppleve en dag eller ei uke på en ny interessant måte. Forfatteren bruker bare to farger – svart og hvit, og sammen med den grove streken forsterker den stresser dette et inntrykk

Forlag: Jippi
Forlag
Forfatter: Rune
Borvik
Utgitt: 2011

av underground, kvasibøllisk atmosfære. Etter min mening, saken er god, men ikke best. Sjekk selv.

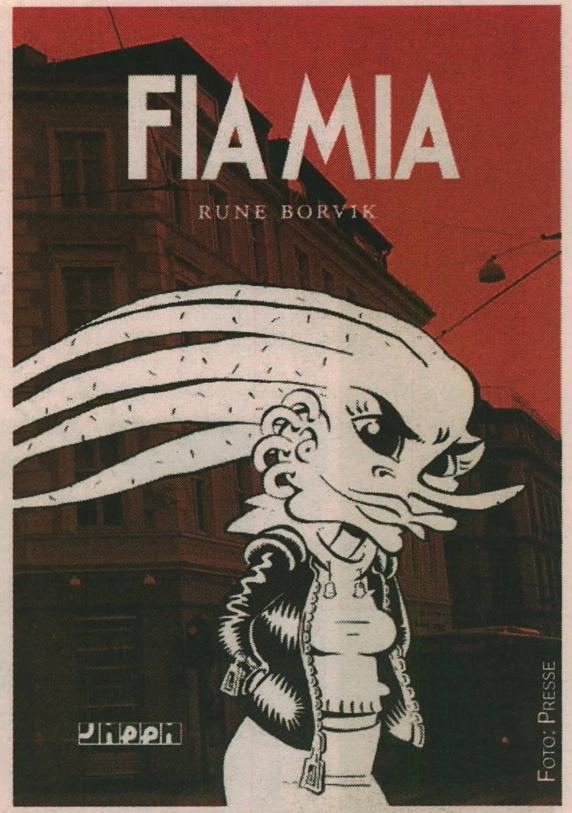

FOTO: PRESSE

Shock Horror!

FOTO: PRESSE

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

Why am I reviewing a 14-year-old game you ask? Because it's only just been released. Well... okay, System Shock 2 was released once before, 14 years ago. But the game swiftly went out of production when developers Look Glass went out of business in 2000. The rights to publish the game disappeared into a legal black hole and the game all but disappeared from the shelves. Since then System Shock 2 has acquired cult status, often cited as one of the Best Games Ever™. This was a somewhat

frustrating state of affairs for people like me who missed the game the first time around and had no way of joining in the conversation. I was overjoyed then, when System Shock 2 appeared on gog.com. The legal issues are resolved, and the game is patched and ready to run on modern operating systems. But is it any good?

The first thing that has to be said is that System Shock 2 looks pretty terrible. The late 90s were the age of the first 3D games. Retrospectively, early 3D was something of a low point in the history of computer graphics. Developers sacrificed the aesthetic charm of 2D in search

of an art style that the computers of the time weren't powerful enough to pull off. The result was games like System Shock 2, and boy do they look bad.

Imagine my surprise then, at finding myself totally immersed in this crappy-looking 3D world. After twenty minutes or so my mind filtered out the awful graphics and I was gripped. System Shock is a hybrid FPS/RPG horror game. The fact that it still managed to scare me despite its comically bad visuals is testament to the quality of the game design. System Shock 2 doesn't just rely on cheap tricks to make you jump, it places the

player in a state of constant ill-ease with its constant teasing of something hiding in the dark.

The game is set on a spaceship in deep space. The player awakes from stasis to find the ship in a state of disarray. The crew are apparently infected and attack the player on sight. The player has to scavenge supplies to survive and fight their way through the ship to get the bottom of what's happening. The sense of isolation and claustrophobic level design, combined with the perpetual shortage of health and ammo, work to create a feeling of dread and impending doom that is totally un-

heard of in modern games. These days games have a tendency to constantly stroke the player's ego, letting them know how awesome they are just for picking up a controller.

Well, there's none of that in System Shock 2. And it's a far more visceral experience for it. I can happily recommend System Shock 2 to anyone who loves games and who doesn't mind feeling terrified. Don't let the terrible graphics fool you, there's a great game under there.

FORFATTERUTDANNING – SKJØNNLITTERATUR

Norsk barnebokinstitutt tar opp studenter til en skjønnlitterær toårig forfatterutdanning i barne- og ungdomslitteratur. Utdanningen starter 29. august 2013 og avsluttes 12. juni 2015.

Utdanningen er godkjent som høyere utdanning på bachelor-nivå og gir 60 studiepoeng ved avlagt eksamen i kunstnerisk skriving, tekst- og teoristudier og litteraturformidling.

Det settes av to studentplasser og eget utdanningsstipend til søkere med bakgrunn fra Asia, Afrika, Midtøsten og/eller Latin-Amerika.

SØKNADSFRIST ONSDAG 15. MAI

FORFATTERUTDANNING – FAGLITTERATUR

Norsk barnebokinstitutt tar opp studenter til en ettårig forfatterutdanning i faglitteratur for barn og ungdom. Utdanningen starter 5. september 2013 og avsluttes 6. juni 2014.

Den faglitterære forfatterutdanningen er et prosjekt i samarbeid med Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening.

SØKNADSFRIST ONSDAG 15. MAI

For mer informasjon om begge utdanninger, se www.barnebokinstituttet.no

ISU recipe

Crema de Café

DIANA ORTIZ

2 ½ cups heavy cream
1 cup of coffee (it can be either instant coffee or from the coffee maker, the important thing is to make it stronger, so use 2 table spoons per cup of water)
1 packet unflavored gelatin
1 cup sugar

Preparation:

Beat the cream and incorporate it the coffee with the gelatin and the sugar. Beat all together. Place it in a mold and leads to the fridge for a couple of hours. Before serving, beat a bit to recover the texture.

You can decorate it with beat cream or Chantilly cream and chocolate chips.

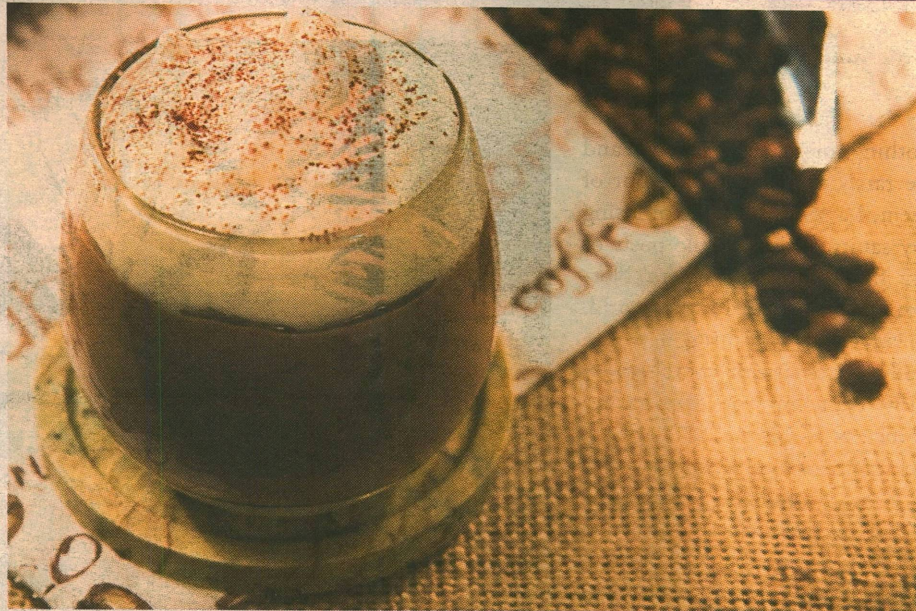
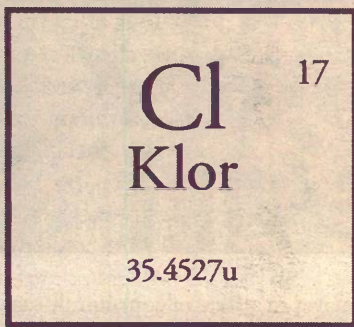

FOTO: PRESSE

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
 BJARTE@UTROPIA.NO

mikroorganismer. I USA har drikkevannet vært klorert siden 1918.

For de som har hatt biologi, så var det løsning av klor Semmelweis brukte for å desinfisere hendene til leger for å hindre utbrudd av barsel-feber.

Klor dreper desverre ikke bare bakterier, det ble klart under første verdenskrig da klogass ble tatt i bruk i skyttergravskrigen. Klogassen reagerer med vannet i slimhinnene, og danner saltsyre. Saltsyren gir etseskader, som kan bli dødelige. Gassmasker reduserte risikoen, og klogass ble etterhvert erstattet av farligere stoffer slik som sennepsgass.

Klor kan brukes til mye mer enn dreping, vi bruker det til bleking av klær og

“Du har vært i svømmehallen, og nå svir det i øynene. Det er klorert i vannet som gjør det får du høre, og det virker jo rimelig, siden det svir jo bra godt hvis du har natriumklorid(bordsalt) i øynene.”

Klor er et av halogenene, sammen med lillebror fluor. Det betyr at klor elsker elektroner, og vil gjøre hva som helst for å få flere. Rent klor reagerer med mange forskjellige stoffer i sin søken etter flere elektroner.

Mennesker har brukt natrium-saltet av klor, natriumklorid siden oldtiden, men det var en svenske som i 1774 for første gang isolerte grunnstoffet klor, selv om han ikke innså hvilken stor oppdagelse det var han hadde gjort.

I land der man ikke bruker fjellvann til drikkevann, og har større problemer med vannkvaliteten enn vi har er det vanlig å tilsette klor til drikkevannet for å bli kvitt

FOTO: BJARTE AALMO LUND

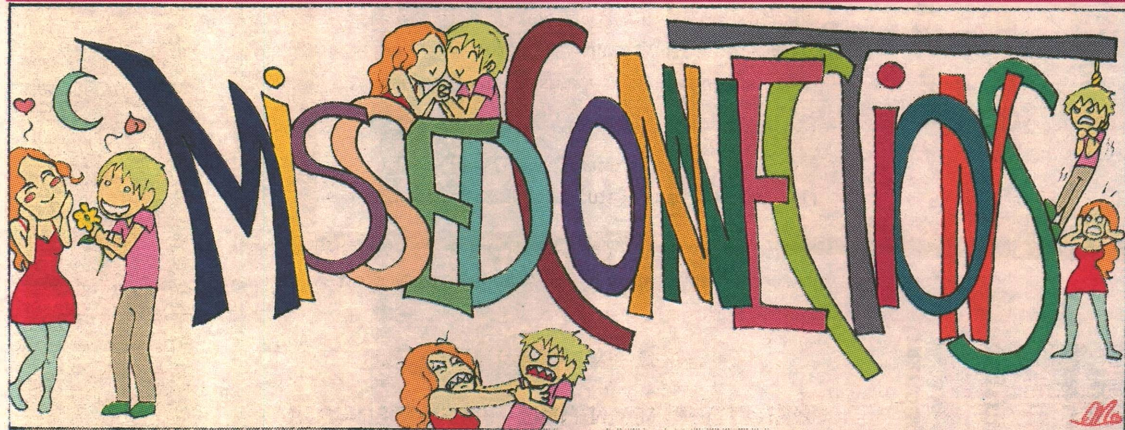
BADEBASSENG HAR OFTE KLOR TILSATT FOR Å FJERNE SKADEDYR, HJELPER DOG IKKE MOT KATTER MED MINDRE DU BRUKER VELDIG MYE.

tekstiler(papir inkludert), plastikk, løsemidler og maling.

Hockeypulver kan lages med å blande ammoniakk og klor

i riktige mengder, tilsett sukker for å balansere den sure smaken og litt sukkerkulør for farge(men ikke gjør det hjemme, klogass er giftig og ammoniakk etsende).

missed connections

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

Missed connections:

To the greatest person on earth: You take my breath away. You're perfect. Damn, I should put the mirror away.

To the guy in the disabled toilet on the 2nd floor: Indian food is not your friend. Neither is any person that had to use the toilet after you.

To all the rich Norwegians: still waiting for your money... Step up your game!

To the guy I saw briefly in front of the cafeteria: I wanna do to you what Mitt Romney does to poor people.

To everybody-knows-who in the li-

brary: Your fart almost killed us. Stop pinching your nose, we all know it's you! You deserve to suffer.

To the girl I really like: To quote Rihanna, "Where have you been all my li-i-i-i-ife, where have you been all my li-i-i-i-ife, where have you been all my li-i-i-i-ife?"

advice column: ask the sun

Dear Sun,

So far you've presented us with nothing more than clouds, and we rarely see you coming out of them. I am on the verge of losing my sanity, seeing all the posts of my friends from Southern Norway and the rest of the world, already enjoying spring. I would really love to share that excitement with them, but you give me no chance at all! How can I convince you to come out? I know you're very shy, especially in Tromsø, but believe me, there's nothing wrong with being shinier than all the grey clouds beneath you. I'm sure they would accept you just the way you are and give you a lot of undisturbed space in the sky. So stop hiding! Show us all how actually beautiful you are!

Sincerely Yours,
Fan

TEGNING AV JOSHUA HANGER

Dear fan of mine!

I appreciate your message a great deal. And I understand your concern, but look how many clouds are up there, and I'm the only one! Alone! I haven't met anybody like myself yet. That's why I ask you for some understanding and to

give me time to fully come out. As you could notice, I've already made some effort and showed parts of myself. Slowly, I'm becoming aware of that, but successfully and without coming across any violence or rapid reactions from my friends the clouds. And you're right - I should probably get more confidence anyway. They know I don't want to harm them anyhow,

and we can both co-exist in peace. Actually even after I come out, we can still have fun together! Yes! Thank you so much! You've made me realize that actual revealing myself might be a good thing in the end! You'll see much more of me from now on. Cheers!

The Sun

utroscope

Aries: It's time for you to go out and enjoy the fact that the Sun is out. The 24h/day vampire time has already ended. You don't have to worry anymore that something glittering will jump out of a tree and kiss you.

Taurus: It hasn't been your year so far, has it? Don't you worry, child. See, heaven's got a plan for you. (My life isn't great either, as you could've guessed from me quoting a somewhat unremarkable Swedish House Mafia song).

Gemini: Before going on a party, better write numbers of your friends under names of your exes in your mobile phone. That's something you will NOT regret the day after.

Cancer: So, you want to be a singer but can't sing? My advice: join the choir. I've got some friends that have, and they're enjoying it a lot. Oh, but they can actually sing. You can be the odd one out; the one that everybody stares and laughs at. And I know you're used to the role anyway.

Leo: It's that time of a year when watching one Disney movie a day is really what you need. Start with the Lion King and Pocahontas, but don't go any further than the first part! Nobody wants to see her quitting on poor John.

Virgo: You've been singing "Hello" by Lionel Richie A LOT lately. You're not the one we're looking for. Sorry babez.

Libra: What about introducing some fruits and vegetables to your daily diet. NO, a slice of tomato in your hamburger does not count. Youuuu sneaky bastard!

Scorpio: You'll record a new, successful Harlem Shake video. Seriously. It'll become a new meme. Millions of people will watch you - not because you dance great or look amazing, but because of the fat on your body making funny noises when you dance.

Sagittarius: I'd you know that sleeping with a teddybear releases the same amount of endorphins as actually having sex? Why not give it a try? It's not like there's anyone in your bedroom ever anyway.

Capricorn: You'll meet such a nice guy this week (ME). You'll become friends cause he's so amazing. You're a wonderful human-being too. (This was just to prove that I can write something nice. In fact, you'll never meet me; I'm way too hip for you.)

Aquarius: That old sweatshirt you're wearing is really not something you want be wearing when you meet your future parents-in-law. There are a few relatively cheap clothing shops on Storgata. Please.

Pisces: *Girls's* ended on NRK. What will you do?! Top tip: see all the episodes again. You know you've got nothing else to do.

ILLUSTRASJONER: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

Journalister
Bjarte Aalmo Lund
Christian Nilsen
Francesco Pogliano
Henrik Vikeby
Ida Bing
Kirsti Wester Amundsen

Joe Collins
Lyonel Perabo
Olga Shavrina
Piotr Mazur
Sara Lupini
Tarjei Tvedten
Thea Vinge
Thomas Schleider
Tosia Chomicz

Fotografer

Bjarte Aalmo Lund
Juan Pablo
Kirsti Wester Amundsen
Lyonel Perabo
Maria Isabelle Mikalsen
Olga Koulikova
Olga Shavrina
Sally Rosendahl

Tina Derakhshan
Thea Vinge

Illustratører
Ha Anh Tran
Joshua Hanger
Natalia Mazur

Amie Leigh Fairs
Henrik Vikeby
Joshua Hanger
Sussanne Roaldsen
Thea Vinge

Korrektur

Alexandra Tenebroso

the Utopia Calendar

Your source of information about
what happens in Tromsø.

Musikk Kunst Tea-
ter Film Driv Annet

søndag 10. mars
Sportssøndag, Driv, 11:00
The Master, Verdensteatret,
20:30

mandag 11. mars
Mandagsrock, driv, 20:00
Chapiteau-show, Verden-
teatret, 19:00

tirsdag 12. mars
tirsdagslounge, driv, 20:00
Friensmålet, Kulturhuset,
20:00
Maria Schneider & Norrbotten
Big Band, Kulturhuset, 21:30

onsdag 13. mars
Et skip med Whisky, Verdens-
teatre, 19:00
Christel Alsos, Driv, 21:00

torsdag 14. mars
Crossover: Tangokonsert med
Glöd, Verdensteatret, 19:30
Jonas Alaska, Driv, 21:00

fredag 15. mars
HomeMade, 18:00
Sjarkfestivalen AGNI,
Kulturhuset, 21:00
The Nordic Fiddlers
Bloc, Café des Beaux-
Arts, 22:00
Fredagsvors, Driv, 22:00

torsdag 07. mars
Litteraten: Gunnar Wærness,
Hålogaland Teater, 17:30
Stemmer 2013 # Russland,
Hålogaland Teater, 19:30
BigBang, Driv, 21:00

fredag 08. mars
Happy Birthday Putin, Hålogaland
Teater, 18:30
Koramaraton, Sparebankens Fest-
sal, 18:30
Kammerorkester: let's dance - fra
hoff til gate og pub, driv, 19:00
THERE IS SOMETHING TRADITIO-
NAL ABOUT YOU, TOO, Kunstfore-
ning, 20:00
HOLOCENE, Kunstforening, 20:00
Fredagsvors, Driv, 20:00
Wane anew, Kurant, 21:00
Tomas Mørk Berle, Bastard Bar,
22:00

lørdag 09. mars
Funny People, Verdenstea-
tret, 15:00
Gallakonsert, Kulturhuset,
17:00
Rio de Trokkones, Circa,
20:00
Indlesekseuell, Café Sønn,
22:00

lørdag 16. mars
Lisa Williams, Kulturhuset,
19:00
PERFORMANCE VOYAGE,
Small Projects, 20:00
HELEDriv med Ramm Sund,
Driv, 23:00

mandag 18. mars
Tvillingsjeler - Gunnvor
Hofmo og Ruth Maler, Kultur-
huset, 19:00
mandagsrock, driv, 20:00

tirsdag 19. mars
tirsdagslounge, driv,
20:00
Me too, Verdensteatret,
21:00

onsdag 20. mars
Cornells, Verdenstea-
tret, 19:00
Silver Linings Playbook,
Verdensteatret, 21:00

torsdag 21. mars
Filmquiz med Tromsø
Filmklubb, Driv, 19:00
West Side Story, Kulturhu-
set, 19:00

for an updated calendar
of all the cultural events,
go to our website

utopia.no